KOLAY MİLYONER

MARK FISHER

İ Ç İ N D E K İ L E R

BÖLÜM 1

Genç adam zengin bir akrabasına danışıyor

Bir zamanlar zengin olmak isteyen parlak bir genç vardı. Evet, o güne kadar defalarca hayal kırıklığına uğramış, başarısızlıklarla karşılaşmıştı, bunu asla yadsımıyordu, ancak günün birinde şansının döneceğine inanıyordu.

Talihin yüzüne gülmesini beklerken, ikinci sınıf bir reklam ajansında muhasebe müdürünün asistanı olarak çalışıyordu. Yeteri kadar ücret alamadığını ve çoğu zaman da yaptığı işin kendisini tatmin etmediğini düşünüyordu. Doğruyu söylemek gerekirse, yüreği de artık o işte değildi.

Bambaşka bir şey yapmayı hayal ediyordu; belki kendisine servet ve şöhret kazandıracak bir roman yazacak, böylece mali sorunları da sonsuza kadar çözülmüş olacaktı. Ama bu hırs acaba biraz gerçek dışı değil miydi? Çok satacak bir kitap yazabilmek için gerekli olan teknikleri biliyor muydu? Hem sonra yetenekli miydi bakalım? Yoksa o boş sayfalar, onun içindeki sefaleti yansıtan soğuk ve darmadağın sözcüklerle mi dolacaktı?

İşe girdiğinden buyana geçen bir yıl boyunca sanki her gün karabasan görüyordu. Sabahları vaktinin büyük kısmını gazete okuyarak, ve üç saatlik bir yemek molası için kaybolmadan önce bir kaç not yazarak geçiren patronuna zar zor katlanıyordu. Adam kararlarını sık sık değiştirmekte ve hiç bir çözüm üretemeyen çelişkili emirler vermekte de son derecede ustaydı.

Keşke sorun sadece patronu olsaydı... Diğer taraftan etrafı, yaptıkları işler nedeniyle boğazına kadar batmış bir sürü iş arkadaşı ile çevrilmişti. Bunlar, hiçbir görüşü olmayan, artık tamamen pes etmiş ve her şeye boş vermiş insanlardı. Onlara hiç bir zaman, elindeki her şeyi fırlatıp atma ve iyi bir yazar olma hayalini, o güzel hayali anlatamazdı. Onların buna sadece bir şaka gözü ile bakıp

güleceklerini gayet iyi biliyordu. Kendisini bu dünyadan, sanki dilini hiç konuşamadığı bir ülkede yaşıyormuşçasına koparmıştı.

Her Pazartesi sabahı, o kahrolası ofiste bir hafta daha nasıl ölmeden yaşayacağını merak ederek işe geliyordu. Masasında dağ gibi yığılmış dosyalardan; sigaralarını, arabalarını, biralarını satmak için bağrışıp duran müşterilerin ihtiyaç ve isteklerinden tamamen usandığını hissediyordu.

Aslında altı ay önce bir istifa mektubu yazmıştı, ve cebini yakıp duran bu mektupla patronunun kapısının önüne kadar en az on defa gitmiş, ancak bir türlü verememişti. İşin komik tarafı üç dört yıl önce olsa asla tereddüt göstermezdi. Ancak şimdi ne yapması gerektiğinden pek emin değildi. Bir şeyler, sanki bir kuvvet onu geri çekiyordu, yoksa bu korkaklıktan başka bir şey değil miydi? Eskiden yapmak istediği her şeyi her zaman ona yaptıran o hırsı kaybetmiş gibiydi.

Belki de gerçek şuydu ki, artık o, eyleme girişmemek için bahaneler arayıp durarak işlerin kendi kendine hallolmasını bekleyen ve sürekli "Acaba başarabilir miyim?" diye düşünüp duran bir hayalperest olup çıkmıştı.

Acaba boğazına kadar borca batmış olmasından ötürü mü kendinde parmağını kıpırdatacak gücü bulamıyordu? Yoksa sadece yaşlandığı, insanın gelecekle ilgili vizyonunu kaybettiği anda derhal tetiklenen, o kaçınılmaz sürecin içinde olduğu için mi?

Gerçeği söylemek gerekirse, sorunun ne olduğu konusunda onun da bir fikri yoktu. Ve sonunda bir gün, yine tam kendisini perişan hissetmeye başladığı o uğursuz anlardan birini yaşamak üzereydi ki, birden bire aklına vaktiyle amcasının nasıl milyoner olduğu geliverdi. Amcası ona bir tavsiyede bulunabilir, hatta belki biraz borç verebilirdi.

Sıcak ve sevecen bir kişi olarak bilinen amcası onu görmeyi hemen kabul etti, ancak bir iyilik yapamayacağını söyleyerek borç isteğini geri çevirdi.

Öyküsünü dinledikten sonra "Kaç yaşındasın?" diye sordu.

Genç adam fısıldayarak "Otuz iki," diye yanıtladı. Amcasının bu soru ile yepyeni bir konuya girmekte olduğunu gayet iyi biliyordu.

"John Paul Getty'nin otuz üç yaşında milyoner olduğunu biliyor muydun? Ben senin yaşındayken yarım milyonum vardı. Öyleyse nasıl oluyor da, sen daha bu yaşta gelip borç isteyecek duruma düşüyorsun?"

"Talihim kapalı. Köpek gibi çalışıyorum, bazen haftada elli saatten de fazla..."

"Sen gerçekten insanları sadece çok çalışmanın mı zengin ettiğine inanıyorsun?"

"Ö... öyle zannediyorum... daha doğrusu bana hep öyle olduğu anlatıldı."

"Yılda ne kadar kazanıyorsun... 15.000 pound mu?"

"Evet, aşağı yukarı o kadar," diye yanıtladı genç adam.

"Sen şimdi, 150.000 pound kazanan bir adamın senden haftada on kat daha fazla çalıştığını mı düşünüyorsun? Umarım düşünmüyor sundur; çünkü bu fiziksel bakımdan mümkün değil. Bir haftada en fazla 168 saat var. Öyleyse, bir adam senden daha fazla çalışmaksızın senin kazandığından on kat fazla kazanabiliyorsa, burada senden çok daha farklı bir şeyler yapıyor olmalı. Senin hiç bilmediğin bir sırrı olmalı bu işin."

"Evet, doğru."

"Şanslısın ki sonunda bunu anladın. Çoğu insan bunu bu kadar çabuk anlamaz. Bu kişiler yaşamlarını kazanmakla o kadar meşguldürler ki, bir an soluk alıp da şu para sorunlarından nasıl kurtulabileceklerini bir türlü düşünmeye zaman bulamazlar. Birçok insan nasıl zengin olabileceklerini veya neden bunu bir türlü gerçekleştiremediklerini düşünmek ve zengin olmaya çalışmak için bir saatini bile ayırmaz."

Genç adam, içini yakan o hırsına ve büyük bir servet kazanma hayallerine rağmen, kendisinin de içinde bulunduğu durumu bu söylenen şekilde düşünmek için zaman ayıramadığını itiraf etmek zorundaydı. Her şey, sanki aslında onun için son derece önemli temel bir görev olan bu konu ile yüzleşmesini önlüyor, engelliyor gibiydi.

Genç adamın amcası bir müddet sessiz kaldı, sonra doğruca yeğeninin gözlerinin içine baktı ve dudakları zarif ancak kararlı bir gülümseme ile aralandı. "Dinle, sana yardım etmeye karar verdim. Seni, benim milyoner olmama yardım eden kişiye göndereceğim. Ona Kolay Milyoner diyorlar. Belki onun hakkında bir şeyler duymuşsundur."

"Yo, hiç işitmedim," diye yanıt verdi genç adam.

"Aslında bu ismi kendisi bulmuştu, çünkü servet yapmanın gerçek sırrını keşfettikten sonra bir gecede milyoner olduğunu iddia etmekteydi. Herkese bir gecede milyoner olması için yardım edebileceğini ya da en azından milyonerlik zihniyetini öğretebileceğini ileri sürüyordu. Ama söyle bakalım şimdi, gerçekten zengin olmak istiyor musun?"

"Bu dünyadaki herkesten daha fazla."

"Bu ilk önkoşul. En önemlisi. Ancak yeterli değil. Bunu nasıl yapacağını da bilmelisin."

Genç adam aynı fikirdeyim dercesine omuzlarını yavaşça gerdi.

Amcası duvarda asılı olan bir haritaya döndü ve sanki orada yalnızmış gibi duran küçük kasabayı gösterdi.

"İşte onun yaşadığı yer. Orayı hiç gördün mü?"

"Hayır."

"Niçin bir denemiyorsun? Git ve onu bul. Sana da bu sırrını aynen verebilir. Orada şahane bir evde, kasabanın en güzel evinde yaşıyor. Onu bulmakta hiç zorluk çekmeyeceksin."

"Peki neden bu sırrı şimdi sen anlatmıyorsun? Böylece ben de ta

oraya kadar gitmekten kurtulurum."

"Basitçe söylemek gerekirse; böyle bir şey yapmaya hakkım yok. Kolay Milyoner bana sırrı vermeden önce, onu başka kimseye anlatmayacağıma dair yemin etmemi istemişti. Bununla birlikte, herkese onu nereden öğrendiğimi söylememe izin vermişti."

Tüm bu anlatılanlar genç adamı hem etkilemiş hem de şaşırtmıştı. Ancak merakı da bir hayli artmıştı.

"Bana bir şey söylemeyeceğinden emin misin?"

"Kesinlikle evet. Yapabileceğim tek şey, sana Kolay Milyoneri nerede bulabileceğini söylemek."

Amcası lafı daha fazla uzatmadan, masif meşeden yapılmış bir masanın çekmecesinden, dikkat çekici bir mektup kağıdını çekip çıkardı, kalemini aldı ve üzerine bir kaç satır karaladı. Sonra mektubu düzgünce katladı ve bir zarfın içerisine koyup ağzını mühürledi, gülümseyerek yeğenine verdi.

"İşte senin tanıtım mektubun," dedi. "Ve işte milyonerin adresi. Son bir şey daha. Bu mektubu okumayacağına dair söz vereceksin. Eğer onu okuyacak olursan, bir daha kullanman mümkün olmayacaktır... Ancak uyarıma rağmen onu açar, ve yine de kullanmak istersen, açmamış gibi yapman gerek. Ama ok yaydan çıktıysa, onu hiçbir güç geri döndüremez."

Genç adam, amcasının ne demek istediğinden pek bir şey anlamamıştı, ancak sözünü de kesmedi. Amcasının biraz garip bir adam olduğunu biliyordu. Hepsinden ötesi, ona bir iyilik yapıyordu... o nedenle bu nokta üzerinde pek durmak istemedi. Amcasına teşekkür etti ve ayrıldı.

BÖLÜM 2

Genç adam yaşlı bir

bahçıvanla karşılaşıyor

HEMEN o gün öğleden sonra Kolay Milyonerin yaşadığı kasabaya doğru yola koyuldu. Bir Kolay Milyonerle karşılaşmak zorunda olmak ne kadar zor bir işti? Acaba haber vermeden gelen bu konuğu hoş karşılayacak ve ona bu gizli zengin olma yolunu anlatacak mıydı?

Genç adam merakını yenemedi ve milyonerin evine varmadan önce amcasının tüm ikazlarına rağmen, titizlikle onu tanıtmak için yazdığı o mektubu açtı. Şaşkınlık içersinde, acaba bunun bir hata mı, yoksa bir şaka mı olduğunu düşündü, çünkü "mektup" sadece boş bir sayfadan ibaretti.

Tam onu buruşturup bir kenara atmak üzereydi ki, uzaktan milyonerin evinin göründüğünü fark etti; kapıda bir güvenlik görevlisi vardı ve mektubu attığını rahatlıkla görebilirdi. Tam görevine uygun bir tipti, yüzünde gülümsemenin izine bile rastlanmayan, taş gibi donuk bir çehresi vardı. Korumakla görevli olduğu "kale" kadar girilmez ve dokunulmaz görünüyordu.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu güvenlik görevlisi soğuk bir şekilde.

"Ben Kolay Milyonerle görüşmek için gelmiştim..."

"Randevunuz var mıydı?"

"Hayır. Ancak..."

"Pekâlâ, acaba bir tavsiye veya tanıtım mektubunuz var mı?" diye sordu görevli bu kez.

Tabii ki vardı, ama içinde herhangi bir şey yazmıyordu! Ancak genç adamın kendisini bu çıkmazdan kurtaracak bir hileyi düşünüp bulması fazla sürmedi. Mektubu cebinden yarıya kadar şöyle bir çıkarıp gösterdi, ve hemen geri soktu. Ancak bu güvenlik görevlisini

tatmin etmedi.

"Mektubunuzu görebilir miyim?"

Genç adam şimdi yerinde çakılıp kalmıştı, ve şöyle düşünüyordu, "Eğer ona bu mektubu verirsem, onu kandırmak için uğraştığımı düşünecek. Ancak vermezsem de bu sefer içeri girmeme izin vermeyecek."

İçinden çıkılmaz, karmaşık bir durumla yüz yüzeydi.

Sonunda amcasının neden yaptığını tam olarak anlayamadığı o öneriyi hatırladı. "Eğer mektubu açarsan, bunu yaptığını sakın belli etme."

Bundan başka yapacağı bir şey kalmamıştı. Mektubu okuması için güvenlik görevlisine verdi, adam tamamen ifadesiz bir yüzle mektuba baktı ve sonunda konuştu.

"Peki, tamam," dedi ve mektubu genç adama geri verdi.

"Girebilirsiniz."

Güvenlik görevlisi sonra ona milyonerin lüks, Tu-dor stili evinin ön kapısına doğru giden yolu gösterdi. Oldukça resmi giyinmiş bir uşak kapıyı açtı.

"Ne istemiştiniz?"

"Kolay Milyonerle görüşmek."

"Kendileri meşgul, sizinle şu anda görüşmeleri mümkün değil. Lütfen kendisini bahçede bekler misiniz?"

Daha sonra uşak genç adama, daha ziyade bir parka benzeyen bahçenin girişine doğru refakat etti. Bahçenin tam ortasında bir havuz vardı. Genç adam güzel ağaçlara hayranlıkla bakarken, küçük ara yollarda dolaşmaya başladı. Biraz yürüdükten sonra gözü bir bahçıvana ilişti. En az yetmiş yaşında olmalıydı. Budamakta olduğu bir gül fidanı üzerine eğilmişti, geniş kenarlı büyük hasır şapkası gözlerini gizlemekteydi. Genç adam yaklaştığında, hoş geldin demek için işini bıraktı. Gülümsedi. Parlak, güneş gibi yaşlanmayan, neşe dolu mavi gözleri vardı.

"Buraya neden geldiniz?" diye sordu sıcak ve dostça bir sesle.

"Buraya Kolay Milyonerle görüşmek için geldim."

"Aa, anladım. Sakıncası yoksa hangi nedenle görüşmek istediğinizi sorabilir miyim?"

"Şey... sadece ondan bazı öneriler isteyecektim..."

"Evet tabii, neden olmasın."

Bahçıvan tam işine dönmek üzereyken, genç adama bir şey sormasının uygun olacağını düşünmüştü. "Ee... şey... bir beşliğiniz var mı acaba?"

"Beşlik mi?" diye sordu genç adam şaşkınlıkla. "İşte bütün param bu. Hepsi 5 pound," dedi kızarıp bozararak.

"Harika. Zaten daha fazlasına ihtiyacım yok."

Dileniyor gibi görünmesine rağmen, bahçıvan hâlâ o gururlu tavrını sürdürmekteydi. Ses tonu inanılmaz derecede yumuşak ve saygılıydı.

"Borç vermeyi gerçekten isterdim," diye yanıtladı genç adam, "ama eğer beşliği size verirsem eve dönecek param kalmayacak."

"Evinize bugün dönmeyi düşünüyor musunuz?"

"Ha... hayır... şey, yani bilmiyorum." Genç adamın kafası tamamen karışmıştı. "Kolay Milyoneri görmeden geri dönmek istemiyorum."

"O halde, bu paraya bugün gereksiniminiz yoksa, onu bana ödünç vermekten niçin bu kadar çekiniyorsunuz? Belki ona yarın da gereksiniminiz olmaz. Kim bilir...? Belki siz de bir milyoner olursunuz."

Bu açıklamalar ve nedenler genç adama pek mantıklı görünmedi, ancak tartışmayı daha fazla sürdürecek gücü kalmadığı için parayı çıkartıp ona verdi. Bahçıvanın yüzünü tatlı bir gülümseme kapladı.

"İnsanların çoğu soru sormaktan korkar, sorduğu zaman da inat edip arkasını getiremez. Bu bir hatadır."

Tam o sırada uşak bahçeye geldi ve yaşlı adama çok saygılı bir ses tonu ile sordu: "Efendim, acaba bana 5 pound verebilir misiniz? Aşçı bugün işten ayrılıyor ve ona olan borcumuzu ödememiz için ısrar ediyor. 5 poundum çıkışmadı da."

Bahçıvan gülümsedi. Elini cebine attı ve oradan bir tomar kâğıt para çıkardı. Genç adamın gözü 20 ve 50 poundluk banknotlara takıldı. Anlaşılan bahçıvanın binlerce poundu olmalıydı. Bahçıvan onların arasından biraz önce genç adamın kendisine isteksizce verdiği 5 poundu çekip çıkardı ve uşağa verdi. Uşak teşekkür etti, itaatkâr bir tavırla eğilerek yanlarından ayrıldı ve hızla eve dalıp gözden kayboldu.

Genç adam şaşkınlığa uğramıştı. Bir bahçıvan nasıl olur da, cebi bir tomar parayla doluyken onun dünyadaki son kuruşunu gasp edip bir başkasına verirdi?

İçten içe öfkelendiğini belli ederek, "Benden niye 5 pound istediniz?" diye sordu. "Ona hiç de ihtiyacınız yokmuş!"

"Niye öyle söylüyorsunuz? Tabii ki vardı. Benim hiç beşlik banknotum yoktu," diye yanıtladı bahçıvan cebindeki kabarıklığı işaret ederek. "Herhalde ona 50 poundluk bir banknot vereceğimi düşünmüyordunuz sanırım, değil mi?"

"Neden üzerinizde bu kadar çok para taşıyorsunuz?"

Bahçıvan, "Bu benim cep harçlığım," diye yanıtladı. "Acil durumlar için cebimde her zaman 10.000 pound bulundururum."

"10.000 pound mu?" diye kekeledi genç adam. Ağzı bir karış açık kalmıştı.

Birden her şey aydınlanmaya başladı... Uşağın bahçıvana son derece saygılı davranması... inanılmaz miktarda cep harçlığı...

"Siz Kolay Milyonersiniz, değil mi?"

"Şimdilik," diyerek yanıtladı bahçıvan. "Geldiğinize sevindim.

Ama bana lütfen söyler misiniz, sizi kim gönderdi?"

"Amcam... bana sizin o ünlü sırrınızı paylaştığınız ilk kişi olduğunu söyledi."

"Ah, evet. Şimdi hatırladım onu. Beni yıllarca önce görmeye gelmişti. Çok orijinal düşünceleri olan birisiydi, sanki her şeyi kendisi yapmış gibiydi. Peki anlatın bakalım, siz nasıl oldu da hâlâ zengin olamadınız? Hiç kendinize bu soruyu ciddi bir şekilde sordunuz mu?"

"Gerçeği söylemek gerekirse, hayır."

"Belki de bu nedenle ilk yapmanız gereken şey bu olmalı. Eğer isterseniz, bunu şimdi yanımda ve yüksek sesle yapabilirsiniz. Ortaya koyduğunuz gerekçeleri sırasıyla izlemeye çalışacağım."

Genç adam hâlâ zengin olamamasına neden olabilecek birkaç şeyden bahsetmeye çalıştı, ama sonra vazgeçti.

"Anlaşıldı," dedi milyoner. " Sesli düşünmeye alışık değilsiniz. Bu dünyada, sizin yaşınızda olup da bugün zenginlik içinde yaşayan birçok genç birey olduğunu biliyor musunuz? Hatta onların bazıları milyoner. Diğerleri de hemen hemen ilk milyonlarını kazanmak üzereler. Siz Aristotle Onassis'in, Güney Amerika'dan, bir denizcilik imparatorluğu kurmayı hayal ettiği İngiltere'ye gelmek üzere yola çıktığında, bankada 350.000 poundu bulunduğunu ve henüz yirmi altı yaşında olduğunu biliyor muydunuz?"

"Sadece yirmi altı mı?" diye sordu genç adam şaşkınlıkla.

"Evet, doğru. Ve ilk işini kurduğunda da sadece 250 sterlini vardı. Üniversite tahsili ya da başka herhangi özel bir becerisi de yoktu, hatta temasa geçebileceği bir tanıdığı bile..."

"Fakat, şimdi akşam yemeği zamanı," dedi yaşlı adam onu süzerken. "Bana eşlik etmek ister misiniz?"

"Teşekkür ederim, benim için büyük bir zevk olur."

Genç adam, ilerlemiş yaşına rağmen hâlâ enerjik adımlarla neredeyse zıplayarak yürüyen Kolay Milyoneri takip etti. Birlikte, daha önceden iki kişi için hazırlanmış bir masanın bulunduğu yemek odasına doğru yöneldiler.

Kolay Milyoner, "Lütfen oturun," dedi ona yer göstererek.

Ona masanın ucundaki yeri, genellikle ev sahibi için ayrılan iskemleyi gösterdi. Kendisi de genç konuğunun hemen sağına, üzerine güzelce oyularak "VAKİT NAKİTTİR" sloganı yazılmış bir kum saatinin karşısına geçip oturdu. Uşak elinde bir şişe şarapla içeri girdi ve bardaklarını doldurdu.

"Gelin, kazanacağınız ilk milyon pounda içelim," dedi milyoner kadehini kaldırırken.

Şarabından bir yudum aldı. Bu, gece boyunca içtiği tek yudum oldu. Pek fazla bir şey de yemedi. Lezzetli somon balığından sadece bir kaç lokma atmıştı ağzına.

Milyoner genç adama sordu, "Yaşamınızı kazanmak için yaptığınız işten hoşlanıyor musunuz?"

"Sanırım hoşlanıyorum."

"Bu konuda olumlu düşündüğünüzden ve doğru değerlendirme yaptığınızdan emin olmalısınız. Benim bildiğim bütün milyonerler—yıllar boyunca oldukça çok sayıda milyonerle karşılaştım—mesleklerini severler. İşlerini yapmaya başladıktan kısa bir süre sonra çalışma hayatı onlar için neredeyse bir zevk veya hobi halini alır. Bu nedenle zenginlerin çoğu nadiren tatil yapar. Niçin kendilerini bu kadar sevdikleri bir şeyden mahrum bıraksınlar? Bu, kendi kendilerini cezalandırmaktan farksız olurdu. Ve hatta bu nedenledir ki milyoner olduktan sonra bile çoğu zaman çalışmayı sürdürürler... Tabii, bu kadarı yetmez. İşinizi sevmek bir önkoşul, ancak tek başına yeterli değil. Zengin olmanın sırlarını bilmeniz gerek. Şimdi söyleyin bana kuzum, zenginliğin bazı sırları olabileceğine inanıyor musunuz?"

"Evet, inanıyorum."

"İyi. Bu ilk adım. Birçok kişi buna inanmıyor. Bu yetmezmiş gibi, zengin olabileceklerine de inanmıyorlar. Kendi açılarından haklılar, elbette. Eğer birisi zengin olabileceğine inanmıyorsa, tabii ki olamaz. Bu işe öncelikle yapabileceğinize inanarak başlamalı, hırslı olmalı, başarmayı arzulamalısınız. Ancak itiraf etmeliyim; bir çok insan, aslında çoğu insan, bu sırrın varlığını kabul etmeye hazır değil. Onlara çok basit sözcüklerle anlatılmasına rağmen buna yanaşmıyorlar. Zaten onların en büyük eksikliği, hayal güçlerini kullanmamaları. Bu, zenginliğin gerçek sırrının dünyanın en iyi saklanan sırrı olmasının da asıl nedenidir.

"Tıpkı, Edgar Ailen Poe'nun bir öyküsünde bahsettiği çalınan mektup gibi," diye sürdürdü Kolay Milyoner. "Hatırladınız mı? Polis, birinin evinde bir mektup arıyordu. Mektup adamların gözünün önünde duruyor, ama onlar evin altını üstüne getirmelerine rağmen mektubu bir türlü bulamıyorlardı. Bu öykü, Emerson'm ilkelerinden birisinin akıllıca resmedilmiş halidir. Burada polisleri bu mektubu bulmaktan alıkoyan şey, hayal güçlerinin zayıf oluşudur, veya eğer isterseniz önyargılı olmalarıdır da diyebiliriz. Mektubu orada bulacaklarını hiç ummazlar; bu nedenle de elleri bir türlü oraya gitmez."

Genç adam milyonerin anlattıklarına kilitlenmiş,

dikkatle dinliyordu. O ana kadar hiç kimse onunla bu şekilde konuşmamıştı, ve merakı derinden derine kabarmıştı. O sırrın ne olduğunu öğrenmek için yanıp tutuşuyordu. Tüm bunlara rağmen bir şeyden emindi: Eğer milyonerin gerçekten bir sırrı yoksa bile, bu sahneyi gerçekten sanatkârca düzenlemiş sayılırdı. Her şey bir yana, konuları basit ve anlaşılır bir şekilde nasıl açıklayacağını gerçekten iyi biliyordu, tabii eğer tüm bunlar çok ustaca tezgâhlanmış bir aldatmaca değilse.

BÖLÜM 3

Genç adam fırsatları yakalamayı ve risk almayı öğreniyor

ŞİMDİ, tüm bu duyduklarınızdan sonra, zenginliğin sırrını öğrenmenin karşılığında ne ödeyeceksiniz?"

Milyonerin sorusu genç adamı şaşırttı. "İstesem bile bunun karşılığını ödeyemem. Şu anda beş parasızım. Onun için, bu soruya yanıt vermek çok güç."

"Eğer paranız olsaydı, ne kadar vermeyi düşünürdünüz?"diye soran milyoner daha sonra hemen ekledi: "Bir rakam söyleyin. Herhangi bir rakam. Şöyle aklınıza ilk gelen rakamı."

Genç adamın bu sefer sorudan kaçma olasılığı kalmamıştı. Milyoner çok net ve açık bir soru soruyor, ve konuğunun kaçmasına olanak vermiyordu.

"İnanın tam bilemiyorum, belki 100 pound..." diye yanıtladı.

Milyoner birden kahkahayı patlattı, genç adam onu ilk defa bu şekilde görüyordu. Bu çok özel ve kendine özgü bir kahkahaydı, berrak ve billur gibiydi.

"Sadece 100 pound ha? Böyle bir sırrın gerçekten varolduğuna inanmıyorsunuz, değil mi? Eğer inanmış olsaydınız, onun için çok daha fazlasını ödemeye hazır olurdunuz. Şimdi size ikinci bir fırsat vereyim. Başka bir rakam söyleyin. Bakın, bu bir oyun değil, çok ciddi bir konuyu görüşüyoruz."

Genç adam bu sefer konuyu daha dikkatli düşünmeye başladı. Milyonere o kahkahayı tekrar attırmamak için her şeyi yapmaya hazırdı. Ama diğer taraftan taviz vererek başka bir rakam söylemek de istemiyordu.

"Sizin bu küçük oyununuzu oynamak benim için sorun değil, ancak unutmayın ben şu anda meteliksizim," diye yanıtladı.

"Orasını dert etmeyin."

Genç adam "Ama benim param yok. Şu anda elim kolum bağlı," diyerek karşı çıktı.

"Aman Tanrım!" diye haykırdı milyoner. "Daha gidecek çok yolumuz var! Dünya kurulalı beri, zenginler servet üstüne servet yığmak için daima diğer kişilerin paralarını kullanırlar. Eğer birisi bu işte ciddiyse, para kazanmak için asla paraya gereksinim duymaz. Nakit parayı kastediyorum. Bununla beraber, her zaman üzerinizde bir çek defteri bulundurmalısınız..."

Genç adam bu görüşü yalanlamayı gerçekten arzuluyordu. Ancak ne tuhaftır ki, daha o sabah çek defterini kontrol etmiş ve cebine koymuştu. Neden olduğunu Tanrı bilirdi, ancak hesabında sadece 12,28 poundu vardı. Bu parayla hiçbir iş görülmezdi! Genç adam yalan söylemek için ikinci bir fırsat beklemeyecekti, ancak milyonerin delici bakışları sanki onun aklından geçenleri okuyordu. Genç adam kendini sanki özenle sakladığı karanlık bir sırrını itiraf ediyormuşçasına mırıldanırken buldu: "Evet, yanımda getirdim."

Tam o anda, aklından ona isyan etmek ve haykırmak fikirleri geçmesine rağmen, sahibinin komutlarına uyan bir robot gibi çek defterini cebinden çıkarmakta olduğunu fark etti. Kendisini bu adamın karşısında tamamen boyun eğmiş hissediyordu, sanki bir hipnotizmacının ellerindeydi. Tarzı her ne kadar bir parça tuhaf olsa da çevresine iyi niyet pırıltıları saçan bu milyonerden korkmuyordu.

"Pekâlâ," diye yanıtladı milyoner. *"Şimdi,* hiç bir sorun olmadığını görebiliyor musunuz?"

Çok kaliteli görünen bir kalemin kapağını açtı ve onu genç adama uzattı.

"Şimdi o aklınızdan geçen miktarı oraya yazın, ve çeki imzalayın."

"Ancak, ne kadar yazmam gerektiğini tam olarak bilmiyorum."

"Pekâlâ. Yazın bakalım... 10.000 pound diyelim."

Milyoner bu rakamı hiç tereddüt etmeden, çok açık ve dolaysız

bir şekilde söylemişti. Genç adam sanki derisi yüzülmüş gibi ortada kalmıştı. Kaçacak yer yoktu, milyoner ona kaçış yolu bırakmamıştı. Açıkgöz üçkâğıtçının biri değilse eğer, kendisiyle eğleniyor olmalıydı.

"10.000 pound mu?" diye bağırdı genç adam. "Şaka ediyorsunuz herhalde?"

"Eğer arzu ediyorsanız 20.000 pound yazın," diye yanıtladı milyoner sakin bir şekilde. Genç adam artık onu anlayamıyordu; ciddi miydi yoksa şaka mı yapıyordu?

"Aslında 10.000 pound bile inandırıcı bir miktar değil. Her neyse, zaten bu çeki nakde çeviremezsiniz, çünkü karşılıksız çıkacak. Banka müdürünü görür gibiyim, benim çıldırdığımı veya benzer bir duruma düştüğümü düşünecek. Haklı da! Başka bir şey olma olasılığı yok zaten."

"İşte bu benim bugüne kadar yaptığım en büyük pazarlığın aynısı. Ben de tam 100.000 poundluk bir çek imzalamış, ve daha sonra onu karşılayacak parayı bulabilmek için dolanıp durmak zorunda kalmıştım. Ama eğer o zaman o çeki imzalamasaydım, yaşamımın en büyük fırsatını kaçıracaktım."

"Bu iş hayatımda aldığım ilk önemli ders oldu," diye devam etti. "Tüm şartların en iyi duruma gelmesi için bekleyip zamanını harcayan kişiler sonunda asla bir şey elde edemezler. ŞİMDİ eyleme geçmek için en uygun zaman! Bu küçük anekdotun size öğreteceği diğer bir ders de şudur: Eğer yaşamda başarılı olmak istiyorsanız, başka bir seçeneğiniz olmadığından emin olmalısınız. Ellerinden bir şey gelmediğini söyleyip başlangıçta risk almayı reddeden kişiler asla bir yere varamazlar; çünkü tüm iç güçlerini seferber etmezler. Tüm benliğinizle bir şeylerin oluşmasını istemelisiniz. Öyleyse şimdi niye tereddüt ediyorsunuz, genç dostum? Verin bana o 10.000 poundluk çeki."

Genç adam çeki yazmaya başladı, önce yavaş yavaş rakamları doldurdu, sonra sözcükleri. Ancak sıra imzalamaya geldiği zaman

duraksadı; yapamayacaktı.

"Ben hayatımda hiç bu kadar büyük bir çek yazmadım."

"Eğer milyoner olmak istiyorsanız, nasıl olsa bir gün başlamak zorunda kalacaksınız. Siz bundan çok daha büyük çekleri imzalamaya alışmak zorundasınız."

Tüm bunlara rağmen genç adam hâlâ çeki imzalamamıştı. Her şey çok süratli gelişiyordu. Hayatında ilk defa, çok kısa bir süre önce karşılaştığı bir adama, oldukça şüpheli bir sırrı vereceğine dair söz verdiği için 10.000 poundluk bir çeki uzatıp verecekti.

"Sizi onu imzalamaktan alıkoyan şey ne?" diye sordu milyoner. "Güneşin altında her şey görecelidir. Göreceksiniz, günün birinde bu miktar size de az gelecek."

"Mesele miktar değil," diye mırıldandı genç adam, bu sefer az da olsa ne dediğini biliyordu.

"Peki, öyleyse ne?"

Milyoner sözünü kesmese yanıtlayacaktı. "Ben neden imzalayamadığınızı biliyorum. Benim vereceğim sırrın sizi milyoner yapabileceğine gerçekten inanmıyorsunuz. Eğer ona tamamen ikna olmuş olsaydınız, gözünüzü kırpmadan derhal imzayı atardınız."

Milyoner, onu ikna ettiğine emin olmak, daha doğrusu bu noktayı ona daha iyi gösterebilmek için ekledi: "Eğer bu sırrın size bir yıldan az bir sürede, şu anda çalıştığınızdan daha fazla çalışmadan, hatta daha az çalışarak, 50.000 pound kazandıracağına gerçekten ve tamamen inanmış olsaydınız bu çeki imzalar mıydınız?"

"İmzalayacağımdan emin olabilirsiniz," diyerek kendisini anlaşmaya zorladı genç adam. "Böylece 40.000 poundluk bir kârım olurdu."

"Öyleyse imzalayın onu. Size resmen bu kadar parayı

kazandırabileceğini garanti ediyorum."

"Senet yapmaya ne dersiniz?"

Milyoner bir kahkaha daha patlattı. "Sizden hoşlandım genç adam. Siz kendinizi garantiye almaya kararlısınız. Bu genellikle yapılması istenen çok masumane bir şey. Siz elinizdeki kaynaklardan tamamen emin olsanız bile, bu önüne çıkan ilk adama güvenmek zorunda olduğunuz anlamına gelmez."

Sonra ayağa kalktı, bir çekmeceye doğru uzandı ve daha önce de benzer durumlarda kullandığı kuşkusuz hazır bir form çekip çıkarttı. Bu genç adam için pek de etkileyici ve yeterli olmadı. Acaba yaşlı adam sırrını sürümden kazanacak şekilde önüne gelen herkese satıp duruyor muydu?

Milyoner garanti belgesini yazdı ve genç adama teslim etti, genç adam hemen göz attı ve okuduklarından tatmin olmuş gibiydi. Sonra milyoner birdenbire fikrini değiştiriverdi.

"Başka bir fikrim var," dedi. "Bir iddiaya tutuşmaya ne dersiniz?"

Cebinden bir madeni para çıkardı ve havaya atıp tutmaya başladı.

"Gelin, yazı tura oynayalım. Eğer ben kaybedersem, cebimdeki nakit 10.000 poundu size vereceğim. Eğer kazanırsam, siz bana o çeki vereceksiniz. Her iki halde de garantiyi unutalım."

Genç adam, pek de alışılmış sayılamayacak bu öneri üzerinde düşünmek için bir dakika duraksadı. Hiç de kötü bir teklif değildi. Peki ama yaşlı şeytan neden şimdi böyle oldukça çekici bir öneri yapıyordu, doğrusu bunu merak ediyordu. Dürüst olamayacak denli iyi bir teklif gibi görünüyordu.

"Tek problem, size söylediğim şey," dedi. "Bankada sadece bir kaç poundum var. Ben size bu çeki yazıp versem bile, siz onu gidip bankada nakde çeviremezsiniz."

"Sorun değil," dedi milyoner. "Benim acelem yok. Hatta ben sizinle tekrar karşılaşıncaya kadar beklerim. Hatta bunun adını niye

koymuyoruz, mesela niye gelecek yıl tam bugün demeyelim?"

"Pekâlâ. Bu şartlar altında iddiayı kabul ediyorum."

Her ne olursa olsun daha önünde bir yıl olduğunu, bu sürede bankasını değiştirebileceğini, hesabını kapatabileceğini, hatta çekin iptal edilmesini sağlayabileceğini düşünmüştü. Hatta bunu daha başlangıçta düşünmeliydi. Kaybedecek hiç bir şeyi yoktu. Ve milyonerin bu yeni önerisiyle sadece bir kaç saniye içinde, hiç çalışmak zorunda kalmadan 10.000 pound kazanabilirdi.

Biraz farklı şeyler hissetmesine rağmen, dudakları tatmin olduğu izlenimini uyandıran bir gülümsemeyle gevşedi. Genç adam suçluluk duygusu içinde, perde gerisindeki hislerini milyonerin fark etmeyeceğini ummuştu, ancak yaşlı adamın sezgileri çok güçlüydü. Söylemesi güçtü. Tam o anda milyoner küçük bir açıklama yapma gereği duydu, ve genç adamın bütün kuşkuları doğrulanıverdi.

"Bu arada küçük bir şey var. İddiayı kaybetmeniz halinde, bu çeki karşılayacağınıza şerefiniz üzerine yemin ederseniz çok mutlu olurum."

Genç adam kıpkırmızı oluverdi. Bu yaşlı adamın tilki gibi kurnaz biri olduğunu düşündü. Milyoner sanki onun zihnini açık bir kitap gibi okuyordu. Genç adam ona söz verdi, ancak milyoner tam parayı havaya atıyordu ki onu önledi.

"Parayı görebilir miyim?" dedi elini uzatırken.

Milyoner gülümsedi. "Bundan şüpheniz olmasın. Genç adam ben gerçekten sizden hoşlandım. Dikkatli birisiniz. Bu, sizi birçok hatayı yapmaktan alıkoyacak. Ancak, bu isteğinizin bazı çok önemli fırsatları kaçırmanıza neden olmamasına dikkat etmelisiniz."

Sonra milyoner büyük bir zevkle parayı ona uzattı. Genç adam paranın her iki tarafını da dikkatlice inceledikten hemen sonra milyoner seçimi onun yapmasını istedi.

"Yazı," diye yanıtladı.

Kolay Milyoner parayı havaya attı. Genç adamın kalbi birden ilk randevusuna çıktığı zamanki gibi heyecanla çarpmaya başladı. O

an, onun bugüne kadar ki yaşamında ilk defa 10.000 pound kazanma şansı idi—ve bu miktar hiç de küçümsenecek bir tutar değildi. Paranın havada dönüşünü izlerken içinde büyük bir kaygı duydu. Para masanın üzerine düştü, biraz yuvarlandı, ve sonunda hareketsiz kaldı.

"Tura!" diye bağırdı milyoner bir zafer kazanmış edasıyla, ancak sevecenlikle "Üzgünüm!" diye de ekledi.

Bunu içtenlikle mi, yoksa sadece incelik göstermek için mi söylemişti? Anlamak çok güçtü.

Genç adam sonunda çeki imzalamak için eğildi. Tüm gelişmeler sonunda ellerinin titremesini önleyemiyordu. Belki ilerde bir gün böyle büyük çekler yazmaya alışacaktı, ama bugün böylesine büyük bir rakamın altına imza atmak ona garip bir his veriyordu. Çeki milyonere uzattı, milyoner onu şöyle bir inceledi, sonra katlayıp cebine koydu.

"Şimdi," diye konuştu genç adam, "o sırrı öğrenebilir miyim?"

"Gayet tabii," diye karşılık verdi milyoner. "Yanında bir kâğıt parçası var mı? Onu size yazıp vereceğim. Bu şekilde onu asla unutmazsınız."

Genç adam onun sözlerini anlamakta zorlanmıştı. Milyonerin 10.000 pounda sattığı sır nasıl oluyor da ufacık bir kâğıt parçasına sığabiliyordu?

"Üzgünüm. Ama yanımda hiç kâğıt yok."

Milyoner sorduğu soru ile bir anda onun yüreğini ağzına getiriverdi, "Tanıtma mektubu yanınızda, değil mi? Amcanızın bana yıllardır gönderdiği tüm adamlar yanında bir mektupla gelmişti."

Mektup hâlâ genç adamın cebindeydi. İhtiyar adamın herhangi bir hileyi yutmayacağından emin olduğu için onu cebinden çıkardı. Yaşlı adama verdi, ve mektubu açarken yüzünün nasıl bir şekle gireceğini dikkatle izlemeye başladı. Ancak, milyoner bomboş bir sayfa ile karşılaşmış olmaktan hiç şaşırmış gibi gözükmüyordu.

Kalemini eline aldı, masanın üstüne eğildi ve tam yazmaya başlamak üzere iken, kafasını kaldırdı ve genç adamdan uşağı bulup çağırmasını istedi.

"Onu mutfakta bulacaksınız, orada koridorun tam sonunda," diye açıkladı milyoner.

Genç adam uşak ile birlikte geri geldiğinde, milyoner zarfı tam kapatmak üzereydi. Gülümsüyordu, ve yaptığı işten memnun gözüküyordu.

"Genç konuğumuz bu gece bizimle kalacak," dedi uşağa. "Lütfen, ona odasını göster misin?" Sonra, genç adama dönerek şöyle söyledi, "İşte sırrımız," dedi. Milyoner ayağa kalktı ve zarfı ona verdi, ve sonra sanki yaşamı boyunca yaptığı en önemli işi bitirmişçesine onun elini sıktı.

"Sizden son olarak isteyeceğim şey, zarfı açıp o sırrı okumadan önce odanızda yalnız kalıncaya kadar beklemeniz... Ah, sahi, bir şartım daha var. Benim yazdıklarımı okumaya başlamadan önce, bu sırrı sizden daha az serveti olan kişilerle paylaşmak için hayatınızın bir bölümünü harcayacağınıza söz verir misiniz? Eğer bu konuda anlaşırsak, benim sırrımı doğrudan verdiğim son kişi siz olacaksınız. Benim görevim artık sona ermiş olacak. Artık büyük bahçedeki güllerimle ilgileneceğim.

"Eğer kendinizi bu sırrı paylaşmaya hazır hissetmiyorsanız, hâlâ vazgeçmek için zamanınız var. Tabii bu durumda zarfı açma şansınız olmayacak. Çekinizi de size geri vereceğim. Ve ondan sonra buradan evinize dönüp bu güne kadar yaşadığınız şekilde hayatınızı sürdürmeye devam edeceksiniz."

Ve sonunda elini bu meşhur sırrı içeren mektubun üzerine koydu, genç adam için artık geriye dönüş şansı yoktu. Merakı artık tüm benliğini sarmıştı.

"Söz veriyorum," diye yanıtladı.

BÖLÜM 4

Genç adam tutsak oluyor

SONUNDA odasında tek başına kalmıştı. Çok lüks bir odaydı ve onu tepeden tırnağa incelemekten kendisini alıkoyamıyordu. Alabilmek için çuvalla para ödediği mektubu unutmuş görünüyordu. Odanın tek penceresine doğru ilerledi. Pencere döşemeden oldukça yüksekteydi ve dışarıdaki büyük bahçeye bakıyordu. Buradan, sabahleyin yumuşak ve sevecen bir tavırla güllerine bakan milyonerle karşılaştığı yeri de görebiliyordu.

Gece karanlığı çökmüş, ama dolunay her şeyin üzerine ışıktan bir tül örtmüştü adeta. Genç adamın sabırsızlıktan içi içine sığmıyordu. Belki de hayatının bundan sonraki kısmının sıkıntı içinde geçmesini önleyecek serveti kazanmasını sağlayacak olan o sırrı çözme zamanı gelmişti.

Zarfı açıp içinden mektup kâğıdını çıkardığında donup kaldı. Kâğıt bomboştu. Tersini çevirdi. Her iki yüzünde de en küçük bir mürekkep izi bile yoktu. Aptalın teki olduğunu düşündü, yaşlı adamın kendisini dolandırmasına izin vermişti. Mevcut olmayan bir sır karşılığında insanın aklını oynatacak kadar büyük bir rakamı çekin üstüne yazmış ve adama teslim etmişti!

Aslında yaşlı adam pek fena birine benzemiyordu. Hatta yeteri kadar dürüst görünüyordu. Ondan hoşlanmaya başladığı bile söylenebilirdi. Ama genç adam çok dikkatli olması gerektiğini kavramıştı, özellikle dürüst insanların asla zengin olamayacağı konusundaki sözün gerçek olabileceğini şimdi daha iyi anlıyor gibiydi.

Girişimcilikten pek anlamadığını itiraf etmeliydi. Yaşlı adamın oyununa gelmesinin esas nedeni belki de buydu!

Birden benliğini isyan duyguları sardı, ve o kızgınlıkla mektubu yırtıp attı. Komik duruma düşmekten kimse ölmezdi, ama şu durumda yaşamının bir değeri de kalmamıştı.

Ne yapabilirdi? Tüm bu olup bitenlerin gerçeğe uymayan bir tarafı vardı. Kendisini çok mükemmel bir şekilde hazırlanmış bir tuzağın tam ortasında bulmuştu. Bir tek seçeneği vardı: mümkün olduğu kadar kısa zamanda kaçmak. Kim bilir? Belki hayatı tehlikedeydi. Süratle bir karar vermeliydi. Geceyi orada geçirmek istemiyordu.

Belki de yapılacak en iyi şey, olabildiğince sessiz ve çabuk oradan sıvışmaktı. Ayaklarının ucuna basarak kapıya kadar gitti ve yavaşça kapının tokmağını çevirdi. Kahretsin! Kapı dışarıdan kilitliydi. Buraya hapsolmuştu! Geriye pencereden kaçma seçeneği kalıyordu. Doğru pencereye koştu. Çerçeveyi kolayca kaldırıp açtı, fakat pencere yerden on metre kadar yüksekteydi. Eğer atlarsa büyük olasılıkla boynu kırılırdı. En iyisi, başka bir kurtuluş yolu düşünmekti. Artık tek umudu zile basarak uşağı çağırmaktı. Başka ne yapabilirdi ki? Tabii, bu durumda gecenin sessizliği kaçınılmaz olarak bozulacaktı.

Zilin ipini çekti ve bekledi. Kimse gelmedi. Tekrar çaldı. Hiç bir şey olmadı.

Evin tümünü tekrar sessizlik kapladı. Herkes derin bir uykuda olmalıydı. Belki de zil çalışmıyordu. Bu durumda, elde sadece bağırmak kalıyordu. Ama bunu yapamadı. Ya milyoner, tüm bu olumsuz görünüme rağmen bunları iyi niyetle yapıyorsa? Gecenin bir yarısında herkesi ayağa dikerse aptal durumuna düşebilirdi.

Sonunda biraz da olsa uyumaya karar verdi. Ancak, bu o kadar kolay değildi. Günün bütün olayları gözlerinin önünden yarışırcasına geçiyordu. Karşı koymaya çabalamasına karşın, kendisini içine çeken bu şaşkınlık verici olaylar dizisiyle savaşmak için yapabileceği fazla bir şey de yoktu. 10.000 pounda satın aldığı boş kâğıt parçası gözlerinin önünden gitmiyordu, sanki üzerine eğilip onunla sürekli alay ediyor gibiydi. Talihi yaver gitti ve uyku onu karabasandan kurtardı. Ancak bu o kadar uzun sürmedi. Bir rüya görmeye başladı. Bir yabancı onu çok önemli bir belge imzalamaya zorluyordu. Hayatı o belgeye bağlıydı. Büyük bir güçle karşı çıkıyordu. Bir yanlışlık olmalıydı; çünkü belge bomboş bir kâğıttan

ibaretti.

BÖLÜM 5

Genç adam inanmayı öğreniyor

GENÇ adam ertesi sabah kalktığında sanki üzerinden üç tonluk bir kamyon geçmiş gibi hissediyordu kendini. Tam gerinmekle meşgul olduğu sırada açık pencereden içeri dolan bir esinti o meşhur mektubun parçalarını halının üzerinde durduğu yerden havalandırdı ve tılsımlı bir şekilde tekrar bir araya getirerek yatağının ayakucuna bıraktı. O sabah gözüne takılan ilk şey bu olmuştu. Üstündeki uyuşukluk yavaş yavaş geçiyordu. Gece çıkarmaya üşendiği giysileri buruşmuştu, ama bunu umursayacak halde değildi. Aklında sadece tek bir düşünce vardı: Yaşlı adamı bulmak, sırrını ona geri vermek ve çeki almak. Genç adam aynadaki yansımasına şöyle bir göz attı, ve korkunç göründüğünü fark etti. Bu durum kararlılığını daha da pekiştirmişti.

Parmaklarını bir kaç kez saçlarında gezdirerek kapıya doğru yürürken, gece kapıyı açmaya yeltendiğini ama kilitli olduğu için dışarı çıkamadığını hatırladı. Belki de hâlâ burada tutsak olduğunu düşünerek kapı tokmağını çevirdi. Kapı kilitli değildi! Kızgın bir şeklide dışarı çıktı, doğruca yemek odasına yöneldi.

Kolay Milyoneri masada sessiz bir şekilde otururken buldu, yine bir gün önceki gösterişsiz, temiz ancak oldukça eskimiş bahçıvan giysilerini giymişti. O geniş kenarlı, benekli hasır şapkası sanki sıradan bir şapka değil, büyücülerin taktığı türden bir kukuletaymış gibi duruyordu masanın üzerinde. Bir madeni parayı havaya atıyor ve sayıyordu. Sekize kadar gelmişti.

Gözünü madeni paradan ayırmadan mırıldandı. "Dokuz. On." Ancak sonra "On bir" yerine "Allahın belası," dedi homurdanarak. Parayı cebine atarken başını kaldırdı. "Ondan yukarı bir türlü çıkamadım. On defa üst üste tura geliyor, ama on birinci atışta, parayı aynı şekilde atmış olmama rağmen yazı geliyor."

Birden genç adamın zihninde bir düşünce parlayıverdi. Dün gece iki kez tuzağa düştüğünü anlamıştı. İster yazı desin ister tura, o

bahsi asla kazanamayacaktı.

"Babam bir sihirbazdı, normal olarak on beşe çıkardı," diye açıkladı milyoner. "Bu becerisi bana geçmemiş."

Genç adam parayı görmek istediğini söyledi. Milyoner parayı büyük bir zevkle ona verdikten sonra, genç adam onu masanın üzerine attı.

Tura. Yazı. Tura. Yazı. Para hiç de hileli gibi görünmüyordu, tabii eğer gözünden kaçmış bir gizli mekanizma yoksa.

"Dünkü konuşmamızın dürüstlüğe sığmayacak

bir yanı yoktu," diyerek bir açıklama yaptı milyoner. "Ben sadece parayı kullanma becerimi sergiledim. Bu arada şunu da belirteyim ki, bu sonuca varan ilk insan siz değilsiniz. Sizden öncekiler de becerikli olmayı sahtekârlıkla aynı kefeye koydular."

Genç adam ne yanıt vermesi gerektiğini bilemedi. Birden aşağıya inip bu adamı ne için görmek istediğini hatırladı. Mektubu masanın üstüne fırlatıp attı.

"Beyefendi, beni aldatmak için gerçekten güzel bir iş yaptınız. Boş bir kâğıt parçası karşılığında kolayca 10.000 pound kazandınız."

"O boş değildi. Zenginliğin sırrıydı," diye düzeltti milyoner.

Genç adam, milyonerin bu üzücü yanlış anlama için özür dilemesini bekliyordu. "Pekâlâ, sanırım bu durumu bana açıklamanız gerekecek. Beni aptal yerine mi koyuyorsunuz?"

"Aptal mı? Tabii ki, hayır. Siz sadece acele karar verme hatasına düşüyorsunuz. Bu da gayet normal. Mantığınız hâlâ genç ve olgunluktan uzak."

"Olabilir, ancak açıkçası ben bir kâğıt parçasının boş mu dolu mu olduğunu anlayacak kadar akıllıyım, hatta siz onu bana akşam çok aceleye getirerek vermenize rağmen."

"Daha fazla ne isteyebilirsiniz, anlamıyorum. Size garanti

veriyorum, o boş kâğıt parçasıyla bile çok zengin olabilirsiniz. Benim Kolay Milyoner olmak için yola çıktığımda gereksinim duyduğum tüm şey oydu... Ancak zamanım kısıtlı, o çok sevgili güllerime kavuşmak için hemen işimin başına dönmem gerek, ama size yardımcı olacağım. Şimdi dikkatle dinleyin, çünkü bu sırrı uyguladıktan sonra onu başkalarına siz açıklayacaksınız. Kendinizi fakirliğin prangasından kurtarır kurtarmaz, hâlâ emekleyerek para kazanmaya çalışan insanlara bu yolu göstermeniz gerek. Sizden dün verdiğiniz sözü bir kere daha tekrarlamanızı isteyebilir miyim?"

Hiç şüphe yoktu ki, milyoner, genç adamın hayatında bu güne kadar karşılaştığı ikna yeteneği en olağanüstü kişiydi. Daha bir kaç dakika önce, sadece kendi yaşlarındaki gençlere özgü hiddetle bu adama küfretmeye hazırdı, ama şimdi neredeyse elini öpecekti.

Milyoneri reddetme fikri aklından bile geçmedi. Yeminini bir kere daha tekrarladı. Milyonerin yüzüne bir gülümseme yayıldı. Bir gün önce genç adamla ilk karşılaştıklarında dudaklarına takılı kalan o garip gülümsemeyi andırıyordu.

"Size o sırrı anlatmaya karar verdim, çünkü siz onu kendi başınıza çözemediniz. Sizi tekrar uyarmalıyım; belki gerçek olamayacak denli basit gibi görünebilir. Ancak basitliğin sizi aldatmasına izin vermeyin. İçinize ne zaman şüphe düşse, hep Mozart'ı hatırlayın. Gerçek tılsımların daima basit bir görünümü vardır. Siz genç olduğunuz için başlangıçta her zaman kuşkuya düşebilirsiniz. Zamanla, servet hiç beklemediğiniz şekilde sizi mıknatıs gibi çekmeye başladığında, anlayacaksınız."

"Size karşı dürüst olacağım," dedi genç adam. "Benim de tam olarak tüm kalbimle umut ettiğim tek şey bu: *anlamak."*

"Öyleyse bu daha da iyi. Bir şeyi gerçekten anlarsanız, ona inanmaya başlarsınız. Sırrı bir kere anladınız mı, ona neden inandığınızı da öğreneceksiniz. Fakat başlangıçta, tüm basitliğine rağmen, bu sır şaşırtıcı bir şekilde sizin anlama yeteneğinizi veya inanma sınırlarınızı aşıyor gibi görünecek. Bu nedenle sizden küçük bir iyilik daha isteyeceğim. Bu biraz da Tanrı ile ilgili bir inanç

konusu. Eğer Tanrı varsa, siz tüm kazandığınız şeyleri ona olan inancınızdan dolayı kazanacaksınız. Eğer yoksa, siz bir şey kaybetmiş olmayacaksınız. Aynı şey bu sır için de geçerli."

BÖLÜM 6

Genç adam bir amaca odaklanmayı öğreniyor

AKLINIZDAN geçen her soruyu sorun bana, lütfen çekinmeyin," dedi milyoner. "Onları yanıtlamak benim için zevk olacak. Bunu daha sonra yapamayacaksınız, çünkü birlikte olabileceğimiz zaman sınırlı, gelin onu üretken tartışmalarla geçirelim. İşte kalem. Bir parça kağıdınız var mı?"

"İşte, burada."

"Gerçekten zengin olmak istiyor musunuz?"

"Kesinlikle istiyorum."

"Öyleyse, tamam. Şimdi, istediğiniz paranın ne kadar olduğunu ve bunu kazanmak için kendinize tanıdığınız süreyi oraya yazın. İşte bu servetin esrarengiz sırrı."

Genç adam, Kolay Milyonerin yine kendisiyle dalga geçtiğini düşündü. "Ben şimdi bir kâğıt parçasının üzerine bazı rakamlar karaladım diye, paraların gökten zembille ineceğini mi düşünüyorsunuz?"

"Evet," diye yanıt vermeyi uygun gördü milyoner. "Bu tepkiniz beni pek şaşırtmadı. Ben sizi sırrın çok basit olacağı konusunda uyarmıştım, buna rağmen siz hâlâ onu anlamsız buluyorsunuz... Bazı şeyleri açıklamadan önce, bir noktayı eklememe izin verin. Karşılaştığım tüm milyonerler, önlerine belli miktarda parayı belli bir tarihe kadar kazanma hedefini koydukları an zengin olduklarını itiraf etmiştir."

"Etkilendim, ama hâlâ anlamadım. Bir rakam ve bir tarih yazmamın bana ne gibi bir faydası dokunacak?"

"Nereye doğru yöneldiğinizi bilmezseniz, asla bir yere

varamazsınız."

"Olabilir, ama ben hâlâ bir tılsım kokusu alıyorum."

"İyi ya, ben de ondan söz ediyorum. Gizemli tılsım, insanın bazı rakamları önüne hedef olarak koymasından başka bir şey değil. Gelin soruna farklı bir açıdan bakalım. Bir işe girmek istediğinizi farz edin. Gerekli tüm aşamaları geçer ve sonunda sözlü görüşme aşamasına ulaşırsınız. Kısa bir zaman sonra, size adaylar listesinde olduğunuz söylenir. Sonra iş sizin olur ve çok para kazanmaya başlarsınız. Nasıl tepki verirdiniz? Başlangıçta, yaptıklarınız ve başardıklarınızdan mutlu olacaktınız. Düzinelerce, belki de yüzlerce adayın arasından seçilmiş olmak oldukça güzel bir şey! İş bulmanın pek kolay bir şey olmadığını bildiğinizden, üç aydır işsiz olduğunuzdan, veya bir yıldır çalışmakta olduğunuz işten artık alabileceğiniz bir şey kalmadığından ötürü, çok şanslı olduğunuzu düşünebilirdiniz. Ancak, ilk hevesiniz geçtikten sonra, bir sonraki tepkiniz ne olurdu?"

"İşe ne zaman başlayacağımı merak eder, söz konusu 'çok paranın' tutarını bilmek isterdim. Bu dünyadaki her şey göreceli; bu nedenle alacağım maaşın ne kadar olduğunu, ve bana ne gibi avantajlar sunulacağını tam olarak öğrenmeye çalışırdım."

"Leb demeden leblebiyi anlıyorsunuz. Örneğin, patronunuza 'çok para' ile ne kastettiğini sorduğunuzda, o gerçekten çok kazanacağınızı garanti edecek ve siz daha ileri gidemeyecektiniz, değil mi? Üstelik, belki onun dürüstlüğünden şüphe etmeye başlayacaktınız. Size belirli bir rakam vermediği zaman, aslında ima ettiği kadar büyük bir maaş verecek denli cömert olmadığını veya en azından ortada bazı karanlık noktalar kaldığını düşünmeye başlayacaktınız. İşe başlamanız için kesin bir tarih vermemesi sizi pek mutlu etmeyecekti, yanılıyor muyum? Onu kesin bir tarih belirlemesi için zorlayacaktınız."

Genç adam onun ileri sürdüğü tezde herhangi bir kusur bulamamıştı. "Zannederim, aynen böyle yapardım," diye onayladı.

"Tüm bu ısrarlarınıza rağmen, istediğiniz bilgileri hâlâ alamamanız halinde, belki de bu işten vazgeçmeyi ve başka bir fırsat

aramaya başlamayı tercih edecektiniz. Hatta buna kesin karar verecektiniz."

"Tamamen haklısınız. Bu işveren ya benimle oyun oynuyor ya da sahtekârın biri diye düşünürdüm. İtiraf etmeliyim ki, bu iş benim arzularımın çok ötesinde vaatler veriyor."

Milyoner, Sokrates'in öğrencileri ile düzenlediği o zorlu soru-cevap oturumlarından sonra hissettiği kadar büyük bir tatmin duyuyor gibiydi. Devam etmeden önce bir müddet duraksadı. Dudaklarındaki alaycı ama iyicil bir anlam taşıyan kıvrım bozulmamıştı. "Bir süre önce hayali işvereninize soru sorma amacınız ondan kesin rakamsal veriler almaktı, değil mi? Sadece çok para kazanmanın sizin için yeterli olmayacağını biliyorsunuz. Siz bunun ne kadar olduğunu da tam olarak bilmek istiyorsunuz. O işe alınmış olmanız da sizi tatmin etmiyor. Aynı şekilde işe başlayacağınız günü kesin olarak öğrenmek istediniz. Dahası, belki bunların yazılı olarak verilmesini de istediniz, çünkü bunun sözlü bir anlaşmaya iskelet teşkil edeceğini düşündünüz. Tabii ki, bir kişinin sözü yeterli olmalı. Ancak sözler uçucudur, yazılı sözcükler süreklilik taşır. Aynı şey yaşam için de geçerlidir. İnsanların bir çoğu, en azından başarısız olanların çoğu, hayatın bizlere ondan ne istersek aynen vereceğinden habersizdir. Yapılacak ilk şey, bu nedenle, ne istediğimizi tam olarak sorgulamaktır. Eğer sizin istekleriniz bulanıksa, elde edeceğiniz de aynen o şekilde karmaşık olacaktır. Eğer az şey isterseniz, sonunda az şey elde edersiniz. Onun için elde ettiğiniz şey sizi şaşırtmasın. İşte sorularınızın yanıtı."

Milyoner, sözlerine devam etmeden önce genç adamın kendisini tam olarak dinlediğinden emin olmak istedi: "Her isteğiniz aynen bu şekilde formüle-edilmeli. Her şeyden önce bunlar çok açık ve belirgin olmalı. Konu servet ve zenginlik olduğu zaman, bunu gerçekleştireceğimiz bir tarih ve miktarı belirlememiz gereklidir. İnsanlar ise genellikle ne yapıyorlar? Bunlar para kazanmayı isteyen kişiler olsa bile, çoğu aynı hatayı yapıyor. Eğer ikna edici olmak istiyorsanız, gelecek yıl tam olarak ne kadar para kazanmak istediğini sorun. Ve bu miktarı aynen yazarak söylemesini isteyin.

Eğer bir kişi gerçekten başarı yolundaysa, nereye gittiğini biliyorsa, ve size anlatmakta bir sakınca görmüyorsa, bunu hemen yanıtlamak zorundadır. Bununla beraber, on insandan dokuzu bu basit soruyu daha kendi başına yanıtlama yetisine sahip değildir. İşte bu çok rastlanan alışılmış bir hatadır. Yaşam, sizin ondan ne beklediğinizi tam olarak bilmek ister. Eğer ondan bir şey istemezseniz, hiç bir şey de elde edemezsiniz."

"Şimdi, aynı deneyi gelin sizin için yapalım," diye devam etti yaşlı adam. "Zengin olmak istediğinizi söylemiştiniz."

"Çok doğru."

"Öyleyse, şimdi bana gelecek yıl ne kadar kazanmak istediğinizi söyleyebilir misiniz?"

Genç adam bir an sözcüklerin arasında kaybolduğunu hissetti. Hiç sıkıntı duymadan yaşlı adamın çizdiği rotayı takip etti. Onun söylediklerine tüm kalbiyle katılıyordu. Kendisinin, zengin olmak isteyen ancak tam olarak ne kadar kazanmak istediğini bilmeyen o geniş insan kitlesinin içinde yer aldığını itiraf etmek zorundaydı. Bu durumdan utandı ve yüzü domates gibi kızardı.

"Bilmiyorum," dedi. "Ben hatalarımdan birinin, belki de en önemlisinin ne olduğunu öğrendiğimi düşünüyorum."

"Gerçekten de bu en ciddi hata. Gelin bunu düzeltelim. Gelin, aklınızdaki miktarı yazın şimdi."

"Gerçekten bu konuda en küçük bir fikrim yok," diye mırıldandı genç adam.

"Tüm bunlara rağmen hâlâ çok kolay bir iş. Şu andan itibaren gelecek yıla kadar kazanmak istediğiniz miktarı yazın. Ne yapacağımızı ben biliyorum. Bunun üzerinde düşünmek için bir kaç dakika harcayın. Süre bittiğinde düşündüğünüz miktarı yazmalısınız. Tarih olarak şöyle, bir yıl sonrasını verelim. Bu durumda sadece miktar üzerinde düşünmek zorundasınız. Düşünmeyi sürdürün, zaman akıp gidiyor."

Bunu söylerken, masanın üzerindeki altından kum saatini çevirdi ve önüne koydu.

Genç adamın bir anda havaya girdiği söylenebilir, çünkü böylesi konuları yaşamında ilk kez bu kadar derinden düşünüyordu. Bir yığın saçma sapan rakam bir anda kafasının içersinde kontrolsüz bir şekilde dönüp durmaya başladı. Zaman akıp gidiyordu. Son kum tanesi de döküldüğünde, o hâlâ belli bir rakam tespit edememişti.

"İyi," dedi bir dakika boyunca gözünü kum saatinden bir türlü ayırmadan bekleyen milyoner. "Aklınızdan geçen rakam ne?"

Genç adam düşünebileceği en yüksek rakamı yazdı. Titreyen parmakları rakamları tek tek yavaşça kağıda adeta kazıdı.

"30.000 pound!" diye haykırdı milyoner. "Bu çok az! Her neyse bu daha başlangıç. Ben olsam 300.000 pound yazardım. Sizin Kolay Milyoner olmadan önce yapacak daha çok işiniz var. Ama nasıl olsa göreceksiniz. Bu iş öyle herkesin sandığı kadar yorucu olmayacak. Ama sonunda hangi mesleği seçerseniz seçin, yaşamınız boyunca bugüne kadar yaptığınız en önemli iş olacak. Buna kendiniz için çalışmak diyebilirsiniz.

BÖLÜM 7

Genç adam insanın kendi gözündeki imajının değerini öğreniyor

UŞAK kahve ve ayçöreği getirmek için içeri girdi. Genç adam daha kahvaltısını yapmamıştı, ve geçen gece yaşadığı duygusal heyecan da onun iştahını iyice kabartmıştı. Bir taraftan kahvaltı ediyor bir taraftan da yaşlı adamı dinliyordu.

"Bir dakikalık düşünme süreniz zarfında neler olduğunu anlamanıza yardımcı olmak için size birkaç soru soracağım," dedi Kolay Milyoner. "Bu süre size pek kısa gelmiş olmalı."

"Evet, çok doğru."

"Şu kâğıt parçası üzerine yazdığınız miktarın, düşündüğünüzden çok daha fazla anlam taşıdığı gözlemini yapmış olmanız gerek. O miktar, kuruşu kuruşuna sizin kendiniz için düşündüğünüz değerin miktarını temsil ediyor. Kabul etseniz de etmeseniz de, yılda en fazla 30.000 pound edeceğinizi düşünüyorsunuz. Ne bir kuruş fazla ne bir kuruş az."

"Bunu niçin söylüyorsunuz, bilemiyorum," dedi genç adam. "Gerçek şu ki, o rakamı bazı hesaplar yaparak yazmıştım, çünkü ben gerçekçi bir insanım, ayaklarım yerden kesilmez. Daha fazlasını kazanabileceğimi sanmıyorum. Üstelik şu anda bir kariyerim veya iyi bir işim yok, ve banka hesaplarım da tamtakır."

"Bu düşünme biçiminiz gayet doğru, hiç şüphe yok. Buna saygı duyarım. Ama ne yazık ki, sorun da bu düşünme biçiminin ta kendisinde gizli, bu tutumunuz şuanki durumunuzun ana nedeni. Dış etkenler gerçekten çok önemli değil. Şunu aklınıza iyice sokun, yaşamınızda meydana gelen tüm olaylar, ister duygusal, ister sosyal veya mesleki olsun, hepsi sizin düşüncelerinizin aynadaki birer görüntüsüdür. Ancak sizin aklınız daha şekillenmediği için siz bu ilkeyi tam olarak kavrayamıyorsunuz. Dış etkenlerin yaşamınızı şekillendirmekte büyük oranda sahte bir rol oynadığını anladıkça,

aslında yaşamımızdaki her şeyin sizin tutumunuzun sonucu olduğunu göreceksiniz. Yaşam, biz onu aklımızda nasıl şekillendirirsek aynen odur. Sizin başınıza gelenler, sizin düşüncelerinizde oluşanlardan ibarettir. Bunun için, eğer yaşamınızı değiştirmek istiyorsanız, işe önce düşüncelerinizi değiştirmekten başlamalısınız. Şüphesiz siz bunu biraz uçuk bulacaksınız. Birçok "mantıklı" kişi bu prensibi hatalı bulmakta inat eder."

Milyoner, genç adamın her sözcüğe takıldığını gözleyince aceleyle ekledi: "Yaşamın herhangi bir alanında büyük işler başaran insanlar, düşünür ve entelektüellerin karşı çıkışlarını genellikle göz ardı ederler. Ne söylerlerse söylesinler, entelektüeller olaylara hep maddeci bir açıdan bakarlar. Tartışır ve nedenler üzerinde dururlar. Ancak eylem aşamasına ulaştıklarında, bu tartışmalar hayattan oldukça ırak kalır."

"Bununla birlikte," diye devam etti, "sakın benim entelektüel kişilere karşı olduğumu sanmayın. Tam aksine, neden-sonuç ilişkileri kurmak ve mantık yürütmek başarıya ulaşmak için mutlaka gerekli şeylerdir. Ancak bunlar başarılı olmak için yetmez. Bunlar birer araç ve sadık hizmetkârdır, asla daha fazlası değil. Hatta birçok durumda bunlar, büyük başarılara giden yolda aklın büyük gücüne büyük bir sadakat gösteren kişilerin önüne çıkan engeller haline gelir. Başarılı insanlar, bu gibi durumların kendilerini rahatsız etmesine asla izin vermezler, onlar sadece mucizevi bir şekilde servetin kendilerine yönelmesini sağlarlar. Olup bitenlere biraz daha yakından bakacak olursanız, başarılı insanların geçmişte karşılaştığı durumların, aslında çevrelerindeki diğer insanların karşılaştıklarından farklı olmadığını görürsünüz. Hatta başarılı olanlar genellikle daha da zor durumlarda kalmış, ancak bu şartlar onların iç güçlerini artıran nedenlere dönüşmüştür. Bütün başarılı kişiler, daima büyük işler yapacaklarına inanmıştır. Zengin olanlar, er geç zengin olacaklarına derinden inanan kişilerdir. Ve onlar işte bunun için başarılı olurlar."

"Her neyse, biz o kâğıt parçasına geri dönelim ve soruyu yanıtlayalım. 30.000 pound aslında aklınıza gelen ilk rakam değildi, değil mi?"

"Haklısınız, değildi."

"Peki, ne kadardı aklınıza gelen ilk rakam?"

"Emin değilim. Aklım bir sürü rakamla doluydu."

"Örneğin...?"

"50.000 pound."

"Peki neden onu yazmadınız?"

"Bilmiyorum. Sanırım bu hiç ulaşamayacağım bir rakam gibi geldi bana."

"Siz ona ulaşabileceğinize inanıncaya kadar o miktar öyle kalacak. Sadece 30.000 poundla başladığınız zaman gerçekten önümüzde yapacak çok iş olduğunu düşünmüştüm. Çünkü bu durumda milyoner olmanız çok uzun zaman alacaktı. Bu nedenle sizin için ulaşılabilecek gibi görülen en yüksek rakamı yazın."

Genç adam buna itaat gösterdi. Biraz tereddüt gösterdikten sonra kağıda 40.000 pound yazdı.

"Tebrikler," dedi Kolay Milyoner sabırsızlıkla, genç adamın rakamın son sıfırını koymasını beklemeden. "Bir kaç saniye içersinde 10.000 pound fazladan kazandınız. Hiç de fena değil, değil mi?"

"Ama henüz bir şey kazanmış değilim ki."

"Kazanmış sayılırsınız. En büyük adımı attınız. Hayal gücünüzü 30.000 pound yerine 40.000 pound kazanabilmek için kullanmış oldunuz. Bu sadece bir atılım değil, aynı zaman da büyük bir gelişim. Her şeyden önce Roma bir günde inşa edilmemiştir. Gayet tabii, her insanda olduğu gibi sizin içinizde de bir Roma var. Şaşırtıcı olan şey, bu şehrin aynen sizin onu hayal ettiğiniz gibi olmasıdır. Bir başka şaşırtıcı şey de, bunun çok esnek olmasıdır. Bu şehrin boyutları, sizin ona verdiğiniz değerlere tıpatıp uymaktadır. Sadece çok az sayıda insan kendi içindeki bu şehrin farkındadır. Onun sınırları sizin "kendi hayal gücünüzün sınırlarıyla" özdeştir.

Yazdığınız rakamı büyüterek, içinizdeki şehrin sınırlarını genişletme sürecini başlatmış oldunuz. İçinizdeki Roma da aynı zamanda büyümeye başlamış oldu. Büyük düşünürler asırlardır, insanı kısıtlayan en büyük sınırların yine insanın kendisi tarafından koyulduğunu, başarısı önündeki en büyük engelin kendi beyninin içinde olduğunu söylemektedir. Eğer beyninizdeki sınırları genişletirseniz yaşamınızı da genişletmiş olursunuz. Kafanızın içindeki sınırları çiğnerseniz, yaşamınızdaki sınırları da yıkmış olursunuz. Yaşam şartlarınız bir anda, sihirli bir şekilde değişiverir: Bunun için size tüm yeminleri edebilirim. "

"Peki, ben beynimdeki sınırların neler olduğunu nasıl bulabilirim?" diye sordu genç adam. "Tüm bunlar bana hem çok mantıklı, ama aynı zamanda da çok ilgisiz şeyler gibi geliyor."

"Ben size sadece, aklınızı küçük bir alana hapseden sınırları ve bunun kendi gözünüzdeki imajınızı nasıl etkilediğini bulmanın yollarını anlattım," dedi milyoner. "Siz de o rakamları yazdığınız anda, bu bilgileri tam olarak sağlam bir ifadeye çevirmiş oldunuz. Bireyin kendisi hakkındaki gerçek düşüncelerini keşfetmesinin ne kadar kolay olduğunu görmek aslında çok harika bir şey. Bu alıştırmayı yaparken kişinin telaffuz edeceği tek bir rakam onun kendi gözündeki imajını açığa vurur, ve kişi kendi beynindeki sınırlarla yüz yüze gelir; bunlar, yaşamda karşılaşacağı gerçek sınırlara tıpa tıp uyar. Hayat, o kişinin bilerek veya bilmeyerek kendi önüne çektiği sınırlar karşısında boyun eğecektir. Ne yazık ki, başarısız olan insanlar genellikle bu anahtar başarı ve servet ilkelerinin yeteri kadar farkına varamayanlardır. Başarılı bireyler ise tam olarak açıklanamayan bu durumun farkına varır ve kendi gözlerindeki imajlarını gerektiği şekilde değiştirmek için var güçleriyle çalışırlar.

"Başlangıçta bu işi yapmanın en kolay yolu, önüne boş bir kâğıt almak ve aklıma gelen en büyük rakamları onun üzerine yazmaktır. Ne olursa olsun, bir şey yüzde yüz geçerlidir. Zengin olacağınıza inanmadığınız sürece asla zengin olamazsınız. Kendiniz için yaratacağınız imaj, zengin olabilecek bir kişininkine uygun olmalıdır. Onun için gelin şu bizim küçük uygulamamızı bir daha

deneyelim. Bu sefer çok daha büyük rakamlar yazın."

Genç adam bir kaç saniye düşündü, ve rahatsız bir şekilde kımıldandı, ve şimdiye değin kazanmayı umduğu en yüksek rakamın bu olduğunu itiraf ederek, 60.000 pound yazdı.

"Bu belki sizin kazanmayı *umduğunuz* en yüksek rakam olabilir, ancak kesinlikle sizin *kazanabileceğiniz* en yüksek rakam değil. Çünkü bu oldukça gösterişsiz bir rakam. Bazı insanlar bunu bir ayda, bazıları bir haftada, bir günde, hatta yılın her günü kazanıyor. Her şeye rağmen, sizi kutlamama izin verin lütfen. Akıl almaz bir gelişim gösterdiniz. Beni pek fazla memnun edecek ölçüde olmamakla birlikte, kendi gözünüzdeki imajınızı ikiye katladınız ve beyninizdeki sınırları oldukça genişlettiniz. Zaten sizi zorlamak da istemezdim. Kendinize büyük, ama makul hedefler seçmelisiniz. Aksi takdirde ona inanmanız oldukça zorlaşır. Bir hedefin sırrı, onun *hem* insanı kışkırtması *hem de* aynı zamanda ulaşılabilir olmasıdır. Bir hedef belirlerken bunu hiç unutmayın. İnsanların büyük çoğunluğunun son derece tutucu olduğunu asla aklınızdan çıkarmayın. Onlar zihinsel sınırlarının açılıp genişletilmesinden korkarlar. Tanıdıkları çevrenin dışına çıkmazlar. Alıştıkları ortam içinde sürdükleri yaşamı kanıksar ve başka bir yere gitmeyi göze alamazlar. Onlar yaşamın sadece bu olduğuna inandırılmışlardır. Hayal etmekten korkarlar. Siz asla zihinsel sınırlarınızı genişletmekten korkmamalısınız. Şu bir kaç saat içersinde gittikçe büyüyen rakamları sırası ile yazmanız takdir edilecek bir husus. Örneğin, kendinizi ele alın. Bir kaç dakika içersinde hedefinizi ikiye katlama başarısını elde ettiniz.

"Daha sonra," diye sürdürdü, "yalnız kaldığınız zaman bundan sonraki uygulamayı yapın. Yatak odanızda kendi başınıza kaldığınızda oturun ve finansal geleceğinizi düşünerek notlar alın. Bu, tespit ettiğiniz hedefi nasıl elde edeceğinizi gösterecektir.

Şöyle yazın: 'Gelecek altı yıl içersinde milyoner olacağım.' İşte bu uygulama, benim milyoner olmamla ilgili en önemli sırrımdır. Belki de siz milyoner olmak için bu altı yıllık sürenin çok olduğu konusunda itiraz edeceksiniz. Size katılıyorum, ancak sizin finansal

kaderinizi ve servetinizi garantileyecek olan gizli kilidi açmak sadece bir kaç saniyenizi alacak."

"Yaşlı milyoner bana 10.000 pound borç verdikten sonra ilk milyonumu kazanmam tam beş yıl dokuz ayımı aldı. Ama sonra her seferinde aynı formülü kullanarak bunu bir yöntem haline getirdim. Bu formül birçok insana komik geldi, ama onu yıllardır hiç değiştirmeden öylece kullandım, ve bana gülenler nedense hâlâ zengin olamadılar!"

Genç adam başını düşünceli bir şekilde sallayıp duruyordu. Gerçekten ne diyeceğini bilemiyordu. İkna olmak üzereydi. Ancak her şey hâlâ aşırı derecede kolay gözüküyordu.

"Gayet tabii," diye sürdürdü Kolay Milyoner, "bu formül sadece milyoner olmak isteyenler için geçerli değil. Herkes bu kadar hırslı olmayabilir. Zaten bu da bu sırrın baştan çıkarıcı güzelliği değil mi? Bu formül aslında en gösterişsiz olanından en abartılı olanına kadar her türlü hayale uygulanabilir. Yılda ek 5.000 pound kazanabilir veya bir yıl içerisinde gelirinizi iki katına çıkarabilirsiniz.

"Bu yüzden, eğer sizin için problem olmazsa, ben güzel güllerimin başına dönerken siz de odanıza çıkın ve size söylediğim şeyin yazın, bu günden itibaren altı yıl içersinde milyoner olacağınızı ifade edin. 'Ben elbette milyoner olacağım,' deyin ve daha sonra gün ay ve yıldan oluşan kesin bir tarih yazın. Aklınıza gelen hiçbir düşünce ve etkileşimi kaçırmaksızın, bunlar her nasıl görünürse görünsün, mutlaka not edin. Masanızda bazı kâğıtlar bulacaksınız. Bir şeyi sakın unutmayın: Milyoner olmak fikrini tamamen benimsemediğiniz, bu fikri yaşamınızın ayrılmaz bir parçası ve böylelikle en derin düşüncelerinizden biri haline getirmediğiniz sürece hiç bir şey sizin milyoner olmanıza yardımcı olamaz. Şimdi gidin ve gelecek altı yıl içersinde size yön veren bir prensip haline gelecek olan bu formül üzerinde düşünün."

BÖLÜM 8

Genç adam sözcüklerin gücünü keşfediyor

BİR saat sonra uşak, tuhaf milyonerin verdiği alıştırmaya dalan ve zamanın nasıl geçtiğini fark edemeyen genç adamı almak için geldi. Milyonerin kendisini bahçede beklediğini söyledi, ve sessizce genç adama refakat ederek yolu gösterdi. Ev sahibi ilk gün karşılaştıkları bankta oturmuş bekliyordu, ve yeni kesilmiş gülleri düzenlemekle meşguldü. Genç adamın yaklaştığını işittiğinde başını kaldırdı. Oldukça mutlu görünüyor, nazik bir gülümseme yüzünü aydınlatıyordu.

"Evet, söyle bakalım nasıl gitti?" diye sordu. "Uygulama başarılı bir şekilde tamamlandı mı?"

"Evet. Ancak aklıma bir yığın soru takıldı, onları size sormam gerek."

"Bu yüzden buradayım," dedi eliyle genç adama hemen yanına oturmasını işaret ederek.

"Beni özellikle rahatsız eden şey," diye anlatmaya başladı yaşlı adama, "şu çılgın cümleyi yazmış ve onu beynime kazımış olmama rağmen, hâlâ altı yıl içinde nasıl milyoner olacağımı bir türlü anlayamıyorum. Sorum şu: Kendimi milyoner olabileceğime nasıl ikna edebilirim? Nasıl bir iş yapacağımı bile bilmiyorum. Hâlâ, milyoner olamayacak kadar genç olduğumu düşünüyorum."

"Bu bir engel değil. Sizden çok daha genç yaşta zengin olmuş sayısız insan var çevremizde. Yaş bir engel değildir. Esas engel bu sırrı bilmiyor olmaları veya öğrendikten sonra onu uygulamaya koymamalarıdır."

"Ben uygulamaya hazırım. Benim önümdeki tek engel, bir milyoner olacağıma ilk önce kendimi nasıl inandıracağımı bilemiyor olmam."

"Bunu yapmanın tek bir yolu var. Ve bu yol da, isteseniz bile bir

milyoner olamayacağınıza kendinizi inandırmak için kullandığınız yolun aynısıdır. Bundan sonraki bir kaç gün, veya en fazla bir kaç hafta içersinde bir Kolay Milyoner kişiliği geliştireceksiniz. Doğal olarak yıllardan beri yerleşmiş alışkanlıkların yeniden yapılanması biraz zaman alacaktır. Sır, düşüncelerin kendilerini sergiledikleri en özel yol olan sözcükler içersinde yer alır, görüntülerle birleşir. Sahip olduğunuz her bir düşünce, yaşamınızda şu veya bu şekilde kendisini göstermek eğilimindedir. Kişinin karakteri ne kadar güçlüyse, düşünceleri de o kadar kuvvetli olacak ve o kadar çabuk gerçekleşecektir, ve bu da yaşam şartlarını şekillendirecektir. Heraklitos'a o bilgece sözü söylemesi için esin veren kuşkusuz bu durumdur: 'Karakter eşittir kader.' Arzular düşüncelerinizi en iyi şekilde ayakta tutar. Arzularınızda ne kadar çok hırs bulunursa, yaşamınız içersindeki istekleriniz de o kadar çabuk gerçekleşecektir. Zengin olmanın yolu, zengin olmayı sonsuz bir şekilde arzulamaktan geçmektedir. İçtenlik ve arzu, yaşamın her alanında başarılı olmak için gerekli iki özelliktir."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, ben de zengin olmak istiyorum," dedi genç adam. "Şimdiye kadar, zengin olmak için ne gerekiyorsa yaptım. Ancak hiç biri işe yaramadı."

"Arzulu olmak gerekli, ancak yeterli değil. Sizde olmayan şey, inanç. Milyoner olacağınıza önce kendiniz *inanmalısınız."*

"Peki bunu nasıl yapabilirim?"

"Bu güne kadar bu konu hakkında çok kitap okudum. Benim kendi ustamın bana öğrettikleri ile orada okuduklarımdan ulaştığım sonuçlar birbiriyle uyumlu olmuştur. İnanmanın tek yolu, sözcüklerin tekrarlanmasından geçmektedir. Sözcüklerin iç ve dış dünyanız üzerinde olağanüstü bir etkisi bulunmaktadır. Bir çok insan bu ilkenin farkında değildir veya onu uygulamakta başarısızdır... Hayır, sözümü geri alıyorum, onlar sözcüklerin gücünü kullanıyorlar, ama genellikle kendi zararlarına. Sözcüklerin gücü sınırsızdır."

"Size karşı çıkmak istemem," diye söze başladı genç adam, "ancak abarttığınızı düşünüyorum. Sözcüklerin benim milyoner

olmama nasıl yardımcı olacağını gerçekten anlayamıyorum. Belki önemli olabilirler, ancak bu önemin göreceli olduğunu siz de kabul ediyorsunuz herhalde?"

Kolay Milyoner genç adamın bu itirazını yanıtlamadı. Şimdi kendi düşüncelerine takılıp kalmıştı. Sonra açıklamaya başladı: "Yukarıda, odanızdaki masanın gözünde eski bir kitap bırakmıştım, bu kitapçık bu teoriyi çok aydınlatıcı bir şekilde açıklıyor. Gidin ve onu bulun, lütfen. Çok kısa. Onu okuyun ve sonra aşağıya gelin. Konuşmalarımıza sonra devam ederiz. Eğer daha fazla yalnız kalmak isterseniz, lütfen yatak odanızın kapısını da kapayın."

Genç adam başını sallayarak onu onayladı. Odasına çıktı, kapısını kapadı. Masanın çekmecesinde kitapçığı aramaya başladı. Orada yoktu. Bununla birlikte genç adam üzerinde ismi olmamasına rağmen kendisi için yazılmış olduğu belli olan bir mektup buldu. Adres yazılmamıştı, ancak çok açık kısa bir ifade vardı: GENÇ MİLYONERE MEKTUP.

Onu açtı. Üzerinde kırmızı mürekkeple yazılı tek bir sözcük bulunmaktaydı: ELVEDA. Ve altında bir imza vardı: Kolay Milyoner.

Genç adamın kalbi birden göğsünde bir kuş gibi çırpınmaya başladı.

O anda bir ses duydu. Sesin geldiği tarafa döndü. Masanın üzerinde bir bilgisayar duruyordu, daha önce orada olduğunu fark etmemişti. Kendisi dışarıdayken oraya konmuş olmalıydı. Ses bilgisayara bağlı olan yazıcıdan geliyordu. Aygıt çalışıyordu. Genç adam yaklaştı ve aygıttan çıkan kağıdın üzerindeki yazıya göz attı. Yazıcı aynı tümceyi tekrar tekrar yazıp duruyordu.

BİR SAAT SONRA HAYATINIZ SONA ERECEK

BİR SAAT SONRA HAYATINIZ SONA ERECEK

BİR SAAT SONRA HAYATINIZ SONA ERECEK

BİR SAAT SONRA HAYATINIZ SONA ERECEK

Bu herhalde bir şakaydı. Ama eşek şakası olmuştu. Yok eğer şaka değilse Kolay Milyoner neden onun ölmesini istesindi? Genç adam ona hiç bir şey yapmamıştı. Ancak burada her şey çok garipti. Belki de o kibarlığın ardında bir cani gizleniyordu.

Genç adamın aklı inanılmaz derecede karışmıştı. Bir şeyden kesinlikle emindi: Bu şaka bile olsa, kesinlikle riske girmeyecekti. Verdiği o çeki, milyonerin onun hassas beynini ateşlemek için kullandığı sırrı ve sihirli teoriyi unutmak ve kendisini kurtarmak için elinden geleni yapacaktı.

Mektubu yere attı ve kapıya doğru gitti, ancak kapı dışarıdan kilitlenmişti. Birden panik vücudunu kapladı. Kapı tokmağını yakalayıp salladı, kapıyı zorladı, ancak hiç bir tepki yoktu. Bu sefer milyoner çok ileri gitmişti.

Genç adam birden çılgına döndü. Cama doğru koştu ve birden milyonerin bahçede çalışmakta olduğunu gördü. Yaptığının bir anlamı olup olmadığını düşünmeksizin birden ciğerlerini yırtarcasına bağırmaya başladı. Bir yanıt gelmedi. Bu kez daha yüksek sesle bağırdı. Yine yanıt gelmedi. Milyoner sağır mıydı yoksa? Yakınında olduğu zamanlarda gayet güzel işitiyor gibiydi. Birden uşak da bahçeye çıktı. Genç adam histerik bir biçimde ona doğru yüksek sesle bağırdı, ama sanki bir hava boşluğuna sesleniyor gibiydi.

Nasıl bir karabasandı bu böyle? Her ikisi de sağır olamazdı ya?

Tekrar seslendi. Uşağın arkasında başka bir adam belirmişti. O da diğerleri gibi tutsağın yardım çığlıklarını duymuyor görünüyordu. Genç adam dakikalar geçtikçe daha fazla ümitsizliğe düşüyordu. Bunun çok karmaşık ve mükemmel planlanmış bir tuzak olduğundan emindi ve doğrudan düşmanlarının eline düşmüştü. İlk sefer deneyip de kilitli kaldığını gördüğünde olduğu gibi bu sefer de pencereden kaçmayı aklından geçirdi, ancak çok riskli olduğunu bir kez daha gördü. Düşüp boynunu kırabilirdi. Birden masanın üzerinde bir de telefon durduğunu gördü. "Tanrım! Ne kadar da aptalım," dedi kendi kendine. Bunu neden daha önce

düşünememişti? Kime telefon edebilirdi? Polise mi? Acaba acil yardım numaralarını mı çevirmeliydi? Eğer her şey normal ise, acaba onu polisi veya diğer görevlileri boşu boşuna meşgul etmekle suçlarlar mıydı?

Sonunda, santralın numarasını çevirdi. Yanıtlayan kadın sesi oldukça garipti, ancak en yakın polis karakolunu sorduğunda derhal kendisine numarayı verdi. Hemen o numarayı çevirdi, ancak hat meşgul sinyali veriyordu. Ne kadar çıldırtıcı bir sesti! Tekrar çevirdi. Hâlâ meşguldü. Kesinlikle bugün gününde değildi, her şey ters gidiyordu. Bir kere daha denedi. Birdenbire, çevirdiği numaranın telefonun üzerinde yazılı olduğunu fark etti. Çevirdiği numara kendi konuştuğu telefonun numarasıydı, deminden beri sürekli kendi kullandığı telefonu arayıp duruyordu. Bir kere daha tuzağa düşürülmüştü!

Bir kere daha kapıyı denemeye karar verdi, ancak tüm uğraşları sonunda başarısız kaldı, gücü yetmemişti. Bu sefer tekrar pencereye döndü. Bu arada bir adamın eve doğru yaklaşmakta olduğunu gördü. Uzun siyah bir palto ile geniş kenarlı bir şapka giymişti. Genç adam birden korku içersinde donup kaldı. Bu kim olabilirdi, yoksa kendisini öldürmeye gelen bir katil mi? Bir fare gibi kapana kısılıp kalmıştı. Ölecekti, kurtuluş yoktu.

Biraz sonra dışarıdan ayak sesleri gelmeye başladı, gittikçe kapıya doğru yaklaşıyordu. Haklıydı. Artık sonu gelmişti. Kapıdan geriye doğru çekildi, çevresine bakındı ve kendini savunmak için kullanabileceği bir şeyler aramaya başladı. Anahtarın kapının kilidi içersinde döndüğünü işitti. Kapı tokmağı yavaşça oynadı ve kapı aralandı. Büyük siyah bir gölge kapıda dikiliyordu. Sonra gölge hareket etti ve gittikçe insana benzer bir şekil aldı. Başlangıçta hiç konuşmadı. Olduğu yerde bir heykel gibi hareketsiz dikiliyordu. Birden elini cebine soktu. Genç adam yabancının silah çekeceğini düşündü. Ama esrarengiz ve sessiz yabancı bir mektup çıkardı cebinden.

Aynı anda geniş şapkasının kenarlarını kaldırdı, ve genç adam korku ve şaşkınlık karışımı bir duygu içersinde, nefesini tutmuş en kötüsüyle karşılaşmayı beklerken şapkanın altında milyonerin gülümseyen yüzünü gördü.

"Mektubunuzu bahçede unutmuşsunuz," dedi Kolay Milyoner, kılığı şimdi rahatlamış olan genç adama birden çok komik gelmişti. "Size bahsettiğim kitapçığı buldunuz mu?"

"Hayır, bulamadım. Onun yerine bunu buldum," diye yanıtladı genç adam, bu sefer yaşlı adamın meraklı sesi karşısında oldukça güvenli şekilde söylemişti bu sözleri.

Eğildi ve yerden mektubu aldı.

"Oynadığınız bu esrarengiz oyun acaba ne anlama geliyor?" diye sordu genç adam. "Sizi dava edebilirim, biliyorsunuz..."

"Fakat... onlar sadece kelimeler, bir kâğıt parçası üzerine yazılmış bir kaç sözcük. Gerçekten beni bir kâğıt parçası üzerine karalanmış bir kaç sözcük için mahkemeye mi verecektiniz? Sözcüklerin gücüne inanmadığınızı söyleyen siz değil miydiniz? Şimdi bir kendinize bakın, ne hale düşmüşsünüz?

Genç adam birden milyonerin ne demek istediğini anlamıştı.

"Ben sadece size küçük bir ders vermek istemiştim. Deneyim her zaman teoriden çok daha öğreticidir. Basitçe söylersek, deneyim hayat demektir. Bu Goethe'nin felsefesi, öyle değil mi? Gri teorinin rengidir; yeşil ise yaşam ağacının."

"Şimdi umarım, sözcüklerin nasıl bir güç taşıdığını anlamışsınızdır? Bu güç o kadar fazladır ki, insanlar üzerinde etkili olabilmesi için doğru olması da şart değildir. Sizi temin ederim ki, bu ana kadar size karşı suç işlemek gibi bir eylemim ve niyetim olmadı."

"Bunu nasıl bilebilirdim ki?" dedi genç adam, şimdi biraz sakinleşmişti.

"Kafanızı kullanabilir ve gördüklerinizin nedenlerini araştırabilirdiniz. Sizi neden öldürmek isteyeyim ki? Siz bana hiç zarar vermediniz. Eğer yapmış olsanız bile, ben bunun karşılığını size vermeyi asla düşünmezdim. Benim istediğim tek şey, bahçemde güllerimle uğraşmak. Siz yalnız kendi mantığınıza güvenmelisiniz. Biraz önceki gibi bir durum karşısında ne kadar güçsüz bir mantık takip ettiğinizi fark ettiniz mi? Odanızın penceresinden bize doğru bağırırken, sizi işitmiyormuşuz gibi yapmak için kıvranıyorduk, tamamen çaresiz ve umutsuz bir haldeydiniz. Yaptığınız hata, o uyduruk tehdidi okumanız değil, ona inanmanızdı. Bunu yapınca, insanoğlunun aklını idare eden en büyük yasalardan birisine itaat etmek zorunda kaldınız. Hayal gücü ile mantık ne zaman çatışsa, hayal gücü hep galip gelir. Sizin en büyük hatanız, sizi açıkça hedef aldığı belli bile olmayan bir tehdide takılıp aklınızı kullanmayı unutmuş olmanızdı."

Milyoner daha sonra yazıcıya doğru gitti, onu durdurdu ve üzerindeki kağıdı yırtarak çekip aldı. Sonra onu genç adama gösterdi, tehditte onu ima eden hiçbir şey olmadığını fark ederek ağzı açık bakakaldı. Sayfanın tam tepesinde bir yabancının ismi yazılıydı. Genç adam utançtan kıpkırmızı kesildi. Bir hayal ürününe takılıp saçma sapan işler yapmıştı.

BÖLÜM 9

Genç adam güllerin kalbini görüyor

BUGÜN çok önemli şeyler öğrenmiş oldunuz," dedi milyoner genç adama. "Ve siz tüm bunları sadece kafanızla değil ama aynı zamanda kalbinizle anlamış oldunuz. Biz istesek de istemesek de sözcüklerin yaşamımızı derin bir şekilde etkilediğini artık gayet iyi biliyorsunuz. Yazıcıdan çıkan bir kâğıtta yazılı olan tehdidin hedefi kesinlikle siz değildiniz. Sizi korkutan kendi hayal gücünüzdü... Ama bu size bir ders oldu. Bir düşünce, sahte bile olsa, eğer ona inanırsak bizi büyük ölçüde etkiler. Ancak biz düşüncelerin değerlerini fark etmeyi ve ayırt etmeyi öğrenmeye başladığımız zaman, veya şöyle diyelim, biz onlara değerlerini vermeye başlarsak, aklımız sakinleşir. O mesajda bir tehdit unsuru bulunduğu, tamamen sizin yorumunuzdu. Eğer bilmediğiniz yabancı bir dilde yazılmış olsaydı ona aldırış bile etmeyecektiniz."

Milyoner, söylediklerini tam olarak kavraması için genç adama zaman bırakmak amacıyla kısa bir süre sessiz kaldı. Biraz sonra devam etti: "Gelecekte, bir sorunla karşılaşırsanız —servete giden yol bir sürü engelle doludur— daima bu tehdit olayını hatırlayın. Karşılaştığınız sorunun aslında pek de sizinle ilgili olmayabileceğini bilin. Bu size şimdi çok saçma görünebilir, çünkü o problemle karşılaşan uğraşması gereken sadece sizsiniz. Ancak şundan emin olun ki, o problemin doğuracağı birçok şeyi omuzlayacak başka insanlar çıkacaktır. Onu başka bir yöne çevirin. Bilmiyorum, kendimi açıkça ifade edebiliyor muyum? Hiç bir zaman bir problemi gözünüzde sizi felç edecek derecede büyütmeyin. Zaman içersinde bu noktaya ulaşacaksınız. Garanti veririm, bu o kadar kolay değil. Değersiz yeteneklerinize hakim olacak, ve tüm hayallerinizi gerçekleştirebileceksiniz. Ama yine de sizi uyarmam gerek, bunlara hükmetmeyi öğreninceye kadar, hem uzun hem de oldukça engebeli bir yol kat edeceksiniz. Ne olursa olsun, asla vazgeçmeyin. Size yemin ediyorum, sonunda elde ettiklerinize değecek. Umarım, bir gün siz de bunun aslında yaşamın kaçınılmaz amacı olduğunu

öğreneceksiniz. Gerisi önemli değil."

Mesajını verdikten sonra milyoner tekrar sessizliğe büründü. Düşünceye dalmış görünüyordu. Keder gözlerini doldurmuştu. Buna rağmen bir kaç kelime daha ekledi, sanki o ana kadar söylediklerini özetleyip toparlarcasına şöyle dedi: "Yaşamın bir gül bahçesi ya da yeryüzündeki cehennem olması tamamen aklınızın hangi sınırlar içinde işlediğine bağlıdır. Gülleri düşünün. Her gül fidanını ayrı bir problem yaratır. Gülün kalbi içersinde kaybolmaya çalışın. Ve her zaman tehdidin bir başkasına yazılmış olduğunu hatırlayın. Eğer siz öyle isterseniz, sizin sorunlarınız daima başkalarının sorunu haline gelecektir.

"Söylediklerimi insanların çoğu anlayamaz. Onlar bunun çok daha saf ve katışıksız bir iyimserlik olduğuna inanırlar. Halbuki, bu daha karmaşık ve zor bir şey. Bu aklın büyük prensiplerinden bir tanesidir. Kötülükleri göremeyen kişiler için, kötülük yoktur. Yeryüzü bizim iç dünyamızın bir yansımasından ibarettir. Yaşamınızda karşılaştığınız şartlar, sizin iç yaşamınızın aynadaki görüntüsünden başka bir şey değildir. Eğer sizin bir zayıflığınız yoksa, hiç bir şey sorunları ve kötülükleri cezbedemeyecek, kötülükler sizi bulamayacak, tehlikeler size tehdit oluşturmayacaktır. Kötülük diye bir şey olmadığını düşünün ve gülün kalbine odaklanın. Orada yaşama doğru yönelmek için gereksinim duyduğunuz zekâyı, gerçeği ve bu dünyada çok ender olan bir şeyi, yaptığınız her şeyi ve başkalarını sevme becerisini bulacaksınız. Bu gerçek servetin ikili sırrıdır."

BÖLÜM 10

Genç adam farkında olmadığı aklını yönetmeyi öğreniyor

BU uzun ve yürekten konuşmadan sonra yaşlı adam tükenmiş gibi durdu, bir kaç dakika sessiz kaldı. Daha sonra her bir sözcüğün üzerine basa basa devam etti, "Size verdiğim formülün bu kadar güçlü olmasının nedeni de bu işte. Başlangıçta siz de milyoner olabileceğinize asla ihtimal vermeseniz bile, bir gün mutlaka *olacaksınız.* Mektuba yaptığınız aynı işlemi gelin formüle de yapın. Söylenenleri birer gerçek ve doğru olarak kabul edin, en büyük başarıların en büyük sırrının inanç olduğunu öğrenin. Eğer bir şeyi başaracağınıza inanırsanız, onu mutlaka yaparsınız."

"Benim tek sorunum, beş yıl içersinde milyoner olacağıma inanamıyor oluşum. Mektup konusuna gelince kendi kendimi tuzağa düşürdüm. Mantığımı yitirdim. Fakat bu formül her şeyiyle apayrı bir mesele."

"Siz bu formüle inanmasanız bile, o sizin için çalışacaktır. Siz onu içinize ne kadar çok sindirirseniz o da o kadar güçlenecektir. Sizin üstünlüğünüz şurada: Farkında olduğunuz aklınızı veya mantığınızı ikna etmeniz gerekmiyor. Tehdidi hatırlayın. Size çok saçma gibi görünüyordu, tabii böyle görünmesinin bir nedeni vardı elbette. Ancak doğrusunu söylemek gerekirse, sizden daha güçlüydü. Bir parçanız —hayal gücünüz— onu gerçek olarak kabul etti. Ve işte bu hayal gücünü, bazı kişiler farkında olmadığımız aklımız veya bilinçaltı olarak adlandırır. Bu aklımızın gizli kalmış kısmıdır, ve görünen kısmından çok daha güçlüdür. Tüm yaşamımıza kılavuzluk eder. Bilinçaltı akıl teorisi hakkında size saatlerce konuşabilirim ama bilinçaltının sözcüklerin gücünden aşırı derecede etkilendiğini bilmeniz yeterli. Şimdi; altı yıldan az bir zaman içerisinde milyoner olmak çok gerçekçi bir hedef olmasına rağmen buna inanmakta neden güçlük çektiğinizi biliyor musunuz ?"

"Üzgünüm, ama bilmiyorum."

"Gerçek şu ki, yıllar boyunca düşünceler, daha doğrusu

sözcükler çok derin bir şekilde bilinçaltına kazınıyor. Gerçekten her deneyim, akıldan geçen her düşünce, işitilen her sözcük bilinçaltına kaydediliyor. Uzun vadede bu devasa bellek kişinin kendi gözündeki imajını oluşturuyor. Siz gerçekten farkında olmasanız bile, sizin geçmişteki deneyimleriniz ve iç monologlarınız sizi asla bir milyoner olamayacağınıza inandırmış. Doğrusunu söylemek gerekirse, bunu çok daha kolay bir şekilde başarmak için gerekli tüm özelliklere sahipsiniz. Herkes gibi, sizin kendi gözünüzdeki imajınız da öylesine güçlü ki, kaderinizi belirliyor. Bir bakıyorsunuz, koşullar sizin kendi gözünüzdeki imajınıza şaşırtıcı derecede uygun hale gelmiş. Zengin olmak için kendi gözünüzdeki imajınızı değiştirmelisiniz."

"Eminim yapabilirim, ancak bunlar yine de benim sorunlarımı çözmüyor. Tüm bu teorileri kabul etmek istiyorum. Ama benim tek problemim, daha önce söylediğim gibi, bir milyoner olabileceğime kendimi nasıl inandırabileceğimi bilmiyor oluşum."

"Çok kolay, görmüyor musunuz? Kısa zaman önce karşılaştığınız tehdidi düşünün. Doğru değildi, ancak doğruymuş gibi etkiledi sizi. Sizin yapmanız gereken tek şey aynı oyunu bu sefer kendiniz için oynamak. Bunu yapmak için bilinçaltınız daha akıllıca davranması gerekiyor. Sahte olsa bile bir varsayımı kabul ettiğiniz zaman temel olarak bilinçaltınızı kandırıyorsunuz demektir. Onu, içinde bulunduğunuz durumun doğru olmadığını kabul etmeye zorluyorsunuz. Şimdi siz aynı şeyi yapacaksınız; daha doğrusu farkında olduğunuz aklınız aynı şeyi yapacak. Böylece bilinçaltınız iradeniz tarafından etkilenebilecek. Bir kere o sizin arzuladığınız şekilde etkilenmeye başlayınca, aynen çocukluğunuzda olduğu gibi, artık yaşamdan istediğiniz şeyleri elde etmeye başlayacaksınız. Neden? Çünkü bilinçaltınız artık o şeyleri elde edebileceğinize ikna olacak. Tıpkı bir zamanlar elde edemeyeceğinize inanmış olduğu gibi, şimdi de onları elde edebileceğinize ikna olacak. Tüm bunlar size daha önce sözünü ettiğim şeylerle paralel hale gelmektedir. İnsan, bilinçaltına yüklediği düşüncelerin bir yansımasıdır."

Milyoner, söylediklerinden genç adamın gittikçe daha fazla etkilendiğini görerek sürdürmeye karar verdi. "En önemli olan konu, bir şeyin gerçek olduğunu söylemekten kaçınmaktır. Bu niçin bilinçaltı ile birlikte yürür? Çünkü, bilinçaltı çok güçlü olabilir, ancak doğru ile sahte olanı birbirinden ayıramaz. Tekrar geriye dönüp bu sabahki "tehdidi" düşünün. Bilinçaltınız tarafsız kalamamış, neyin gerçek neyin sahte olduğunu ayrımsayamamış ve normal bir tepki göstermişti. Eğer farkında olduğunuz aklınız, farkında olmadığınız aklınızı engelleseydi, mektupta yazan şeyi bir tehdit olarak almaz ve kontrolünüzü kaybedip dehşete kapılmazdınız. Soğukkanlı davranır ve durumun açıklığa kavuşmasını beklerdiniz."

"Evet, ancak eğer farkında olduğum aklım ile farkında olmadığım aklım birbiri ile çatışmaya düşerse ne olacak? Eğer benim farkında olduğum aklım zengin olma fikrini reddederse ne olacak?"

"Tekrarlama yapmak bunun tek çözümü olmakla kalmaz, aynı zamanda en iyisi ve şüphesiz en çabuğudur."

"Tekrarlama mı?"

"Evet. Bu teknik genellikle kendi-kendine-önerme olarak tanımlanır. Her birimiz yaşamımız boyunca bununla karşılaşırız. Hepimiz içimizden ve dışımızdan gelen önerilerden etkileniriz. İç monologlarımız yaşamımızı şekillendirir. Bazılarımız, kaybedenler ailesinden geldiğimiz veya zihnimizde kendimizi sürekli başarısız bir insan olarak resmettiğimiz için, kendi kendimize asla başarılı olamayacağımızı telkin ederiz. Başarmak için gerekli olan özellikler bizde olmadığı için değil, sırf bilinçaltımızda kendi resmimizi bu şekilde çizdiğimiz için bir başarısızlıktan diğerine yuvarlanır dururuz.

"Bazı erkekler vardır, albenileri olmasına rağmen asla herhangi bir kadının dikkatini çekemeyeceklerine inanırlar," diye devam etti milyoner. Şu veya bu sebeple kadınlar onlardan vebalıymış gibi kaçarlar. Bu durumun sorumlusu o erkeklerin kendi gözlerindeki imajlarıdır. Bu imaj bilinçaltının gücünü yansıtır. İşte bu durum,

kadınların bu kişilerden kaçmasına neden olan şartları ortaya çıkarmaktadır.

"Ancak, olumsuz formüllerin tekrarı yaşamımızda olağanüstü etkiler doğurabileceği gibi, burada farklı bir şekilde kullanılabilir. Şimdi bizim yapacağımız da böyle bir şey. Bilinçaltı bir köledir, ama çok güçlü olduğu için bizleri kontrol altında tutabilir. Aynı zamanda kördür, ve bunun için onu nasıl aldatabileceğinizi öğrenmek zorundasınız."

Genç adamın milyonerin anlattığı her şeyi çok iyi anladığını söylemeye gerek yok. Onun hakkında edindiği her türlü izlenim artık olumluydu. Yaşlı adamın artık onun sorununa parmak bastığını hissetmişti, ve daha fazlasını bulmaya istekliydi.

"Bu teorinin güzelliği, onu kullanmak için ona gerçekten inanmayı gerektirmemesidir," dedi milyoner. "Ancak sonuç almak için onu uygulamaya koymalısınız, onlar tılsımlı bir şekilde kendiliğinden oluşmayacak. Sır çok basit. Her şey daha önce söylediğim gibi tekrarlamaya bağlı. Başlangıçta ona inanmasanız bile en azından bir kaç gün deneyin. Bu onun etkilerini hissetmeye başlamanız için yeterli olacaktır.

"Bu formül kolay ve sade görünebilir," diye sürdürdü, "ancak basit olduğunu söylemiyorum, size şunu söylemek istiyorum ki, dünyada yüzleşeceğimiz en önemli sır burada saklı. Kutsal Kitabın ilk sözcüğünü hatırlayın: "Başlangıçta söz vardı." Söz burada konuşma anlamındadır. Kendi gözümüzdeki imajımız yaşamımızda önemli rol oynar. Eğer bunun farkına varmazsak, bize yarardan çok zararı dokunacaktır. Tam tersine, eğer onu kullanmaya karar verirsek, müthiş gücü emrimiz altına girecektir."

"Doğrusunu isterseniz, bu teoride anlamadığım bir çok şey var ama, zannederim beni yine de ikna ettiniz," dedi genç adam.

"Sizin tüm yapmanız gereken şey bu. Başlangıçta aşırı kolay görünebilir, ama iyisi mi siz yine de değerlendirmelerinizi entelektüel kriterlerden çok elde ettiğiniz sonuçlara bakarak

yapın..."

BÖLÜM 11

Genç adam ve yol göstericisi rakam ve formülleri tartışıyor

MİLYONER masaya oturmuş ve genç adamı kendisine katılması için davet etmişti. Bir kâğıt ve kalem çıkardı, sonra kağıdın üzerine bazı rakamlar yazdı. "Sizin formülünüz buna benzeyen bir şey işte," dedi. Kağıdın üzerine yazdığı şunlardı: Bu yılın sonunda 31.250 poundluk bir varlığa sahip olacağım. Beş yıl süresince bu miktarı her yıl ikiye katlayacağım, sonra (burada bir boşluk bırakmıştı) milyoner olacağım.

"Sakın varlık ve gelir sözcüklerini birbiri ile karıştırmayın," dedi genç adama. "Varlıklarınız demek, vergilerinizi ve tüm faturalarınızı ödedikten sonra elinizde kalan zenginlik demektir. Bunlar yatırımlar, hisse senetleri ve banka veya emlak piyasasındaki tasarruflardır. Şimdi, eğer altı yıl içersinde milyoner olmak istiyorsanız —ki bu benim önerim olup oldukça gerçekçi bir zaman dilimidir— sizin formülünüz bu düzen içersinde olmalıdır. Eğer bu yılın sonunda 31.250 poundluk bir varlığınız olursa, onu her yıl ikiye katlayacaksınız. Ve altıncı yıl sonunda milyoner olacaksınız!"

"Niçin varlıklarınız her yıl ikiye katlanıyor? Çünkü bu, bilinçaltınızın kolaylıkla benimseyebileceği basit bir işlem de ondan. Ve hatırlanması da gayet kolay. Aynı zamanda sürekli büyümeyi garanti ediyor. Böyle yaparsanız, milyoner olmayı yedinci yıla bırakma riskini de ortadan kaldırmış olursunuz."

"Daha da ötesi," diye devam etti, "bu formül altı yıl gibi kısa bir zamanda milyoner olmak istiyorsanız, sanal bir zorunluluk. Eğer birinci yıl sonunda 31.250 poundluk bir toplam varlığı gerçekleştiremeyecekseniz, ikinci yıl ikiye katlayacak yeterli paranız da olmayacak demektir."

"Eğer bu başlangıç sizin için çok iddialı görünüyorsa, kendinize

bir yıl daha verin. Yedi yılda milyoner olmak, hâlâ oldukça güzel bir başarı! Bu durumda ilk yıl için hedefiniz 15.625 sterlin olmalı. Bana, zengin olmak hiç bir zaman çok uzak değil dediğim zaman lütfen inanın. Eğer siz, bu yılın sonuna kadar 15.625 pound değerinde o dev yumurtayı elde edebileceğinize inandığınız zaman o mutlaka olacaktır."

"Eğer bu size hâlâ çok ulaşılmaz bir rakam olarak geliyorsa, kendinize bir yıl daha verin, sekiz yapın süreyi. Bu durumda ilk yıl için hedefiniz 7.812,50 sterlin olacak."

"Sizin formülünüzle: BEN (buraya beş, yedi veya on yıl içersinde diye ay ve yılı yazın) MİLYONER OLACAĞIM. Sonra kendinize kısa vadeli zenginliğe giden bu yoldaki seyahatiniz süresince, güdülenmenize yardımcı olabilecek hedefler ve nirengi noktaları seçin. Ve tabii ki, yıllık hedefler bu işin temelidir."

"Bununla beraber en önemli olan şey," diye öğrencisine döndü, "hedeflerinizi bir kâğıt üzerine yazmanızdır. Bir kalem alın ve yıllar ve rakamlar üzerinde deliler gibi uğraşıp durun. Korkmayın. Bunlar size asla zarar vermezler. Miktarlar her gün siz onlarla uğraşıp durdukça size çok daha tanıdık gelmeye başlayacak. Binlerce insan zengin olmak ister, takip edeceği yolu tespit edip yazma girişiminde bulunmaz. Farklı olun! Planlarınızı ve çizelgelerinizi hazırlayın. Projeler üzerinde uğraş verin ve size uygun olan birini tespit edin. Bu sizin planınız olsun. Coşku kazanmak için benim verdiğim bazı örnekleri kullanın, ardından hayal gücünüz daha hızlı çalışacaktır. Zengin olmayı hayal etmeye başlamalısınız. Hayallerinizi keyfiyetten kemiyete dönüştürmeli, onları para ve tarihlere çevirmelisiniz. Aslında bu sizin yapmanız gereken ilk uygulama olmalı. Rakamlarla boğuşun. Kısa zaman sonra bu küçük oyunun sizin gerçek yüzünüzü ortaya çıkardığını göreceksiniz."

"Hedeflerinizi, termin tarihlerini ve toplamları kâğıt üzerine yazmak, ideallerinizin somutlaşması için geçirmeniz gereken değişimin ilk adımı olmasıdır."

"Beş veya on yıl içersinde milyoner olmak hırsını yakalamak isteyen bir kişinin şu gerçeği yazması gerekmektedir: Eğer o kişi

halen yılda 20.000 pound kazanıyor ve bundan daha fazlasını beklemiyorsa, veya sadece yüzde onluk bir artış umuyorsa, başka bir yan geliri olmadığı ve bu işinde kaldığı sürece asla milyoner olamaz. Bu, dramatik veya kötü bir durum değildir. Son derece tarafsız bir gözlemimi dile getiriyorum.

"Her geçen yıl servetinizi ikiye katlama formülü veya varlıklarınızı bir önceki yıla nazaran daha fazla arttırma gayreti, kuşkusuz, milyoner olmanın tek yolu değildir. Bununla birlikte kolay milyonerliğin sırrı —belli miktarda paradan ve belirgin bir tarihten ibaret ölçülebilir hedef— başarıyı arzulayan her kişi için geçerlidir.

"Örneğin, siz yıllık gelirinizi her yıl 5.000 pound arttırmayı isteyebilirsiniz. Eğer şu anda 25.000 kazanıyorsanız, bir kaç lüks beklentinizi gerçekleştirebilmeniz için 30.000 pound kazanmayı düşünebilirsiniz. Veya belki 30.000 kazanıyorsunuz, ve evinizin kredi taksitlerini daha rahat ödeyebilmek için 40.000 pound kazanmayı arzulayabilirsiniz. Veya şimdikinden biraz daha konforlu olan yeni bir araba almayı düşünebilirsiniz.

"Bunları yapmanızı sağlayacak formül çok kolay. Sadece şunu kendi kendinize tekrarlamanız yeter: BU YIL GELİRİMİ 5.000 VEYA 10.000 POUND ARTTIRACAĞIM VE YILDA 30.000 VEYA 40.000 (hangisi geçerli ise) KAZANACAĞIM.

"Bunu nasıl yapacağınızı bilmek zorunda değilsiniz. Eğer siz halen bulunduğunuz işte sadece yüzde onluk bir artış umuyor ve ışığa kavuşmayı düşünmüyorsanız, bunu bir terfi alarak veya işinizi değiştirerek yapabileceğinizi basit bir şekilde anlayabilirsiniz. Bu çok açık bir ifade gibi görülebilir, ancak bugün binlerce insan mevcut durumundaki maddi şartlarını geliştirmeyi istiyor ama bunun için bir şey yapmıyor. Bu ihmal değil mi? Onlar bu şartlarından her gün şikayet edip durmakla birlikte aslında memnun oldukları için mi böyle davranıyor?

"Hedeflerinize ulaşmanız için yaşamınızda bir değişiklik yapmanız gerektiğini keşfettiğiniz anda ortada görünen bir şey olmadığını kendi kendinize söyleyebilirsiniz. Ve artık

gereksiniminiz olan şu fazladan 5.000 veya 10.000 poundu kazanmak için neler yapabileceğinizi merak edebilirsiniz. Çok merak etmeyin. Bu o kadar ciddi bir mesele değil. Yapmanız gereken, bilinçaltınızı hedeflerinize kilitlemek, çala-kalem bazı rakamlar yazmak ve bir termin tarihi belirlemek, o kadar. Gerisini bilinçaltınız yapacaktır. Topuklarınızın üzerinde hazır bekleyebilirsiniz. Bir fırsat veya şanslı bir atılımın, tereddütsüz onu yakalayamadığı bazı anlarda işlerin kendi başına iyi gitmediğini fark edebilirsiniz. Bu durumlarda, birçok kişinin hayallerini terk ettiği gibi sakın korkudan felç olup kendinizi koyuvermeyin. Siz hiç bir şey yapmadan o artışı elde edemeyeceğinizi biliyorsunuz. O nedenle böyle bir durumda, amacınıza ulaşmak için gereken adımları atma konusunda sakın tereddüt etmeyin.

"Doğru şekilde programlandığında, bilinçaltınız sizin için harikalar yaratacaktır. Eğer siz ona benim gelirimi 10.000 pound arttır şeklinde bir komut gönderirseniz, o bunu ne yapıp edip yerine getirecektir. Bunu günlük olarak hatırlatın ki, o da bunu yerine getirme zorunluluğunda hissetsin kendini. Bir güdümlü füze gibi, hedefine vurması için gideceği rotada önüne çıkacak her türlü engeli aşacaktır. Sizin göreviniz, tüm detayları doğru bir şekilde düzenlemektir.

"Hedef nedir?" diye sürdürdü sözlerini. "Patlama ne zaman meydana gelecek? Hedef 10.000 pound ve patlama günü yılın sonu. Tüm bunlar bilinçaltının ve ölçülebilir hedeflerin inanılmaz sihirli gücü."

"Hedeflerinizi yaratırken, insanların çoğunun aşırı dikkatli olduğunu aklınızda bulundurun. Niçin? Çünkü onlar bu kadar değerli olmadıklarına inanırlar. Onların kendi gözlerindeki imajı kaya gibidir, asla yerinden oynamaz, hiç değişmez." Söyleşinin bu bölümünde milyoner, teorisini kısa bir öyküyle açıklamanın uygun olacağını düşündü.

"Bundan bir kaç yıl önce," diye fısıldadı genç adama sır verircesine, "Şirketlerimden birisine bir müdür almayı düşünüyordum. Onun için yılda 45.000 pound ödemeye hazırdım.

Maaş konusunu konuşmaya geldiğimizde, kuru, sinirli ve itici bir sesle '30.000 pounddan aşağısını kabul edemem,' demişti."

"Uzun bir duraklamadan sonra, sanki zor bir karar vermişçesine ona şöyle dedim: 'Sizin geçmişinizi dinledikten sonra benim için de 30.000 pound uygun."

"Eğer 35.000 de isteseydi, verecektim. Bu durum 40.000 hatta 45.000 için bile geçerliydi, zira ben bu miktarı daha görüşme başlamadan önce vermeye hazırdım. Bunun yanında, görüşmenin akışı da beni memnun etmişti, ve bunun için 50.000'e bile çıkabilirdim.

"İşe aldığım kişi bir kaç dakika içersinde 20.000 pound kaybetmişti. Bu oldukça büyük bir paraydı. Bir düşünün, tek başına ilk on yıl içersine 200.000 pound tutar.

"Peki, o bu parayı neden kaçırmıştı? Çünkü, o kendisinin yılda 50.000 pound edeceğine inanmamıştı. İtiraf etmem gerekirse, ücret konusunu görüşürken onun bu yanıtını duyduğumda bir an tereddüt edip onu işe almamayı bile düşünmüştüm. Kendi değerini en iyi görebilecek pozisyonda bulunan kişi yine kendisiydi, ben 45.000 pound değerinde bir yönetici aramakta iken, o bana kendisinin yöneticilik değerinin ancak 30.000 pound olduğunu söylüyordu. Acaba yanlış bir seçim mi yapıyordum? Ancak ilerki günler benim onu almakla iyi bir seçim yaptığımı kanıtladı, tasarruf da cabasıydı. Onun sorunu özgüven eksikliği ve kendisinin gerçek değerini iyi belirleyememesiydi. Zamanla bu sorununu büyük ölçüde çözdü ve daha sonra benden birçok maaş artışı aldı. Hepsini hak ediyordu."

"Size vermek istediğim mesaj şu: Yaşam her birimize nasıl davranıyorsa ben de bu yöneticiye öyle davrandım. Yaşam bize, biz ondan ne beklersek aynen onu verir. Ne fazlasını verir, ne eksiğini. Biz unutma eğilimine girebiliriz, ancak bizim düşündüğümüzden veya istemeye alışık olduğumuzdan çok daha fazlasını vermeye hazırdır."

"Çok fazla konuştum," diye bitirdi sözünü milyoner. "Neler anladınız tüm bunlardan, sayın bakalım genç adam?"

"Gerçek olamayacak kadar doğru geliyor bana," diye karşı koydu, hatta milyonerin ortaya attığı her bir kelimeyi tek tek özümlemesine rağmen.

"Evet bu gayet basit bir yöntemdir, ama benim milyoner olmama yardım etmiş, daha sonra onu paylaştıklarıma da aynı yardımı yapmıştır. Sözcükler çok güçlü araçlardır. Karakteriniz ne kadar kuvvetli olursa sarf ettiğiniz sözler de o ölçüde sihirli formüller haline gelecektir. İnanç ve tekrarlama ile hedefiniz gün geçtikçe daha belirginleşecek."

"Sizin bu teorinizi, anlatış şeklinizi duydukça, acaba bu sadece bir oyun mu diye düşünüyorum," diye sözünü kesti genç adam."

"Belki. Sizin yapmanız gereken sadece bunu uygulamak. Bunu sizin için hiç kimse yapamaz. Siz bu formülü sabah ve akşam günde en az elli kere tekrarlamalısınız. Hatta yapabilirseniz daha fazla. Hatta günde yüz kere. Bu kendi kendine bir uygulama. Başlangıçta ilk seferlerinde otururken parmaklarımı yere vurarak, beş defa tüm parmaklarımı sayardım."

"O zaman bunun için uygulama yapmak gerektiğini kabul edin bari."

"Başlangıçta bunun o kadar kolay bir şey olmadığını göreceksiniz. Akıl gezip dolaşmaya meyillidir. On sefer tekrarladıktan sonra, başka bir şey düşünmeye başlayacaksınız. Böyle bir durumda dikkatinizi tekrar bu iş üzerinde toplayıp, yine sıfırdan başlamalı, ve elliye bu şekilde ulaşıncaya kadar devam etmelisiniz. Eğer bu temel disipline bu şekilde sarılamazsanız, lütfen zengin olma hayalini hemen terk edin... Evet dostum, hodri meydan. Ama biliyorum, bunu yapabilirsiniz. Tüm yapmanız gereken dayanmak."

"Formülü niçin yüksek sesle tekrarlıyoruz?"

"Aklınızın iyice etkilenmesi için. Farkında olmadığınız iradenize ilettiğiniz komutlar, dışarıdan gelmiş gibi görünecek ve böylelikle sesler daha etkili olacaktır. Farklı farklı tonlarda söyleyin. Bu formülü sihirli sözcükler, veya Budistlerin mantrası gibi

seslendirin. Zaman içersinde formül kendisini yaşama geçirecektir."

Genç adam milyonerin kendisine anlattıklarından etkilenmişti. Yaşlı adam artık gülümsemiyordu. Sanki bir yargıçmışçasına ciddi bir tonla konuşmaktaydı.

"Başlangıçta belki ses tonunuzdan veya bir formülü tekrarlayıp durmaktan utanabilirsiniz. Fakat zamanla buna alışacaksınız. Kendiniz için tespit ettiğiniz amaç, başlangıçta ulaşılamaz gibi görünebilir, ancak daha sonra elde edilebilir, hatta komik olacak kadar kolay hale gelecektir."

"Benim bütün bunları zaman zaman çok gülünç veya saçma bulabileceğimi düşünmüyor musunuz?"

"İşte o anlarda diğer tüm zamanlardan daha çok dayanıklı olmalısınız. Siz şüphelerinizi fethetmelisiniz. Beni düşünün. Buralardan uzakta, başka bir bahçede bile olsam, her an sizinle birlikte olacağını. Şüpheye düştüğünüz anlarda, size verdiğim sözü hatırlayın. Başaracaksınız."

"Bundan emin misiniz?" diye sordu genç adam. Hâlâ tam olarak ikna olmamıştı.

"Bundan neden kuşkulanayım ki? Tıpkı benim gibi siz de bir Kolay Milyoner olacaksınız. Hem zaten, bu ilkeyi anladığınız ve kabul ettiğiniz anda oldunuz bile. Yaşamın gizli yasası şudur: Doğru ilkeleri anlayan kişiler güç elde ederler. Bunu bilmek size özgürlük getirecektir. Gerçekten milyoner olmak artık sizin için bir zaman meselesi. Şu anda aklınızda bir şey var ve hepsinden önemlisi de bu."

"Ancak banka hesaplarımda bir peni bile yok..."

"Öyleyse gizli formülü tekrarlamayı sürdürün. Yavaş yavaş içinizde bir şeylerin değiştiğini fark edeceksiniz. Amacınız gittikçe daha doğal bir şey gibi görünmeye başlayacak. Artık bu sizin yaşamınızın bir parçası olacak, siz onu ayrılmaz bir parçanız olarak görmeye başlayacaksınız. Sonunda geleceğinizi istediğiniz gibi şekillendirmeye başlayacak ve artık kendi kaderinizin efendisi olacaksınız. Bu herkesin hayali değil mi, onlar kendileri itiraf

etmeseler bile?

Genç adam onayladı. İçini yoğun duygular kaplamıştı. Yaşlı adamın sözleri başlangıçta inandığından çok daha fazla etki göstermiş gibiydi. Tabii ki, yöntemleri bir parça garipti. Zaten işe yaradıkları sürece, bu kimin umurundaydı?

BÖLÜM 12

Genç adam mutluluk ve

yaşam hakkında yeni şeyler öğreniyor

SİZE yardımcı olmak ve desteklemek İçin," diye anlatıyordu Kolay Milyoner genç öğrencisine, "şimdi size bir başka, çok daha genel bir formül vereceğim. Yaşamınız boyunca ondan inanılmaz ölçüde çok yararlanacaksınız. İçinizdeki cevheri ortaya çıkaracak. Hatta sizin gerçek serveti elde etmenizi sağlayacak. Biliyorsunuz, en önemli servet fiziksel olmayan zenginliklerden oluşur.

"Size bir tavsiyede bulunayım," diye sürdürdü. "Elinizdeki para formülü kuşkusuz en uzak, en ulaşılmaz görünen finansal hedeflerinize ulaşmanızı sağlayacak. Bununla beraber, serveti arama sürecinde sakın şu gerçeği gözden kaçırmayın: Eğer mutluluğu kaybederseniz her şeyi kaybedersiniz. Para peşinde koşmak, sizi kolaylıkla yaşamdan zevk almayı önleyecek şekilde yolunuzdan saptırabilir. Çok ünlü bir deyiş vardır: "İnsan bütün dünyaları kazanırken kendi ruhunu kaybederse, bunun ona ne yararı olur?' Bu soru belki de onu biraz metafizik veya dinsel bulan kişilerin alaycı bir şekilde gülümsemesine neden olabilir. Ben paranın mükemmel bir hizmetkâr, ama gaddar bir efendi olduğuna inanıyorum."

"Yani mutluluk ve paranın birlikte olamayacağını mı kastediyorsunuz?"

"Onu demek istemedim, ancak onun aklınızı başınızdan almasını önlemek için tetikte kalmalısınız. Dünyanın en zengin insanı olan John D. Rockfeller çok meşgul bir kişiydi ve daha ancak elli yaşlarında olmasına rağmen, deyim yerindeyse yakında ölüp gideceği endişesiyle yaşıyordu. Midesi tüm düzenini kaybetmişti, sadece süt ve ekmeği kabul ediyordu. Her zaman parasını kaybetme ve iş arkadaşlarının ihanetine uğrama korkusu içindeydi. Para artık

onun sahibi olmuş ve artık ondan zevk alamaz hale gelmişti. Bir yönüyle, yediği yemekten zevk alabilen bir ofis memurundan daha fakirdi."

"Ama siz şimdi serveti kötülüyorsunuz," dedi genç adam, "biraz daha bu tür şeyler anlatırsanız hevesim kaçacak."

"Niyetim bu değildi, ama neyse," diye cevapladı milyoner, "ve size vermek üzere olduğum formül, çoğu servet avcısının düştüğü tuzağa düşmenizi önleyecektir. Esasında hâlâ fakir olan insanlar sonlarını yakalamak için durmaksızın çalışmaktadır. Kazandıkları ilk para onların derinliklerinde çöreklenmiş tutkularını ateşler ve hırsları gittikçe büyümeye başlar. Ve ne zaman ki büyük paraları kazanmaya başlarlar, bu sefer de onları kaybetme korkusu sarar."

Benim formülüm çok basit. Aslında o fizik tedavi uzmanı Emile Coue'nin klinikteki hastaları için geliştirdiği meşhur formülün bir değişkesi: HER GÜN, HER BAKIMDAN DAHA İYİ OLUYORUM. Bu formülü sabah ve akşam elli kere yüksek sesle tekrar edin. Gün boyunca da olabildiğince çok tekrarlayın. Ne kadar çok tekrar ederseniz, üzerinizdeki etkisi de o kadar çok olacak."

Deneyimsiz genç adam akıllı yaşlı adamı can kulağı ile dinliyordu. Büyük bir bölümünü dopdolu ve mutlu geçirdiği hayatı yaşlı adamın gözlerinin önünden geçiyor gibiydi. Genç adam karşısındaki adamın, yaşamı boyunca karşılaştığı ilk mutlu insan olduğunu düşündü bir an.

"İnsanların çoğu mutlu olmak isterler," diye devam etti milyoner, "ancak ne aradıklarını bilmezler. Bu yüzden onu bulamadan ölürler. Bulsalar bile, ne aradıklarını bilmedikleri için, onu nasıl fark edebilirler ki? Bunlar aynen dün bahsettiğimiz servet avcısı insanlar gibidir. Onlar gerçekten zengin olmak istiyordu. Ancak onlara bir yılda ne kadar kazanmak istedikleri sorulduğunda çoğu yeterli bir yanıtı veremiyorlardı. Nereye gittiğini bilemediğin zaman genel olarak bir yere de varamazsın?"

Bunlar her şeyi genç adama mükemmel bir şekilde açıklamıştı. İnanılmaz derecede basitti. Tüm bunları niçin daha önce akıl edememişti? Belki de hiçbir zaman şöyle bir durup bunlar üzerinde

hiç düşünmediği için. Bu onun hatasıydı. Düşünmüyordu. O anda kendi kendine söz verdi, gelecekte etrafındaki şeyler hakkında daha fazla düşünecekti. Bu da birçok olası hatayı önleyecekti.

"Mutluluk, tabii ki milyonlarca değişik şekilde tanımlanmıştır," diyerek söyleşisine devam etti milyoner. "Her birimiz için, hatta onu düşünüp duranlarımız için bile, bu bir çok şekilde uyarlanabilir. Ancak ben size mutluluğun anahtarını vereceğim. Bu bir tanım değil, onun için herkes kullanabilir. Bu anahtarla, yaşamınızın her anında mutlu olduğunuz sürece, şüphelerin gölgesinin ötesinde ne olduğunu bilebileceksiniz. Ve özellikle sizi mutlu edecek şeyleri yapıyorsanız. Sizi baştan uyarmalıyım, size söylediklerimiz başlangıçta sizi şaşırtabilir, hatta biraz üzücü ve sağlıksız görünebilir. Kendinize sorun: Eğer bu gece ölecek olsam, bu gün yapmayı planladığım şeylerin hepsini yaptığım konusunda kendimi ikna edebilir miyim?"

Genç adam kaşlarını kaldırdı. "Anlayamadım?"

"Öz benliğinizin her gün yapmanız gerektiğini düşündüğü şeyleri tamı tamına yaptığınız zaman, Tanrı geçinden versin, ansızın bu dünyadan ayrılmanız gerekirse, gözünüz arkada kalmaz. Bununla birlikte, yapmanız gereken her şeyi yaptığınızdan emin olabilmeniz için, yapmayı sevdiğiniz işleri yapmalısınız. Hoşlandıkları şeyleri yapmayan insanlar mutlu olamaz. Bu kişiler zamanlarını sevdikleri işleri yaptıklarını düşünerek hayal kurmakla geçirirler. Ve doğal olarak, hayal ettikleri işi yapmadıkları için de asla mutlu olamazlar. Mutlu ve tatmin edici bir hayat geçirmedikleri için, ölüm anı geldiğinde hazır değildirler."

"Ben tam yaşamaya başlıyorum, siz burada bana dalga geçer gibi ölümden bahsedip duruyorsunuz," diye yanıt verdi genç adam sinirli bir şekilde.

"Samimiyetle itiraf etmek gerekir, bu felsefe ilk bakışta herkese bir ölüm felsefesi gibi gelebilir. Ama aslında bu bir yaşam felsefesidir, hem de yüzde yüz. Yapmaktan hoşlandığı şeyleri yapamayan, hayallerini terk eden kişiler, doğruyu söylemek gerekirse yaşayan ölülerdir. Bu felsefeyi daha iyi anlamak için şu

soruyu kendi kendinize sorun ve tüm içtenliğinizle yanıtlayın. Eğer yalan söylerseniz, kendi kendinizi kandırırsınız ve kaybeden siz olursunuz. Eğer yarın öleceğinizi bilmiş olsanız, yarın için yaptığınız planı bugün değiştirir misiniz? Yarın yapmayı planladığınız işleri yapmak yerine yarın bambaşka şeyler yapmaya mı karar verirsiniz?"

"Emin değilim!"

"Zannederim bazı gerekli düzenlemeleri yapmaya başlarsınız. Eğer o ana kadar yapmamışsanız bir vasiyetname hazırlayabilir, aile fertleriniz veya arkadaşlarınıza veda etmeyi düşünebilirsiniz. Ancak gelin tüm bu dünya işlerinin bir saat tutacağını farz edelim, geriye kalan yirmi üç saatte ne yapardınız? Bu soruyu tanıdığınız herkese sorun. Onların yanıtları kaçınılmaz olarak iki kategoriye ayrılacaktır. Yaşamından hoşlanmayan ve mutlu olmayan kişiler, tamamen farklı şeyler yapacaklarını söylerler. Ve onların doğruyu söyleyip söylemediğini de merak etmezsiniz. Niçin son yirmi dört saatlerinde, yapmaktan nefret ettikleri şeyleri yapmayı sürdürsünler?"

"İkinci kategori," sürdürdü diye milyoner, "ve ne yazık ki, sadece küçük bir azınlık her gün yaptıkları şeyi aynen yapmayı kabul eder. Niçin başka bir şey yapmaya başlasınlar ki? İşleri onların tutkusudur. Son anlarına kadar aynı şeyleri yapmaları kolaylıkla anlaşılamaz mı? Niçin değiştirip de hoşlanmadıkları başka şeyleri yapsınlar ki? Bach bu kategoriye girenlerdendir. Ölüm döşeğinde bile son bestesini düzeltmekle uğraşıyordu. Ama elbette, son ana kadar çalışmak isteyen bir sihirbaz olmak zorunda değilsiniz. Toplumun her üyesi bizi tanımasa bile her birimiz kendi mesleğimizde birer sihirbaz olabiliriz. Sihirbaz olmaktan, yapmaktan hoşlandığınız bir işi yapmayı kastediyorum. Bu yaşamın gerçek sihridir. Normal insanlar, sevdikleri işi yapmaya cesaret edemezler. Başkaları ne der diye düşünür, güvencelerini yitirmekten korkarlar."

"Güvence, çoğu zaman bir yanılsama değil midir zaten?" diye atıldı genç adam utangaç bir biçimde.

"Evet doğru. Şimdi kendinize bu soruyu sorun: Eğer yarın ölecek olsam, yaşamımın şu son saatlerinde ne yapardım? Coşku duymadan yaptığım için beni yavaş yavaş öldüren bir işi yapmayı sürdürür müydüm? Nefret ettiğim bir şeyi yapmaya kendimi zorladığımdan ötürü öz benliğimi tamamen kaybedip gerçek kimliğimin gölgesi haline gelebilir miydim? Bazı ufak tefek işlere yardım etmesi için bir arkadaşınızı evinize çağırdığınızı farz edin. En zor işleri arkadaşınıza mı verirsiniz? Tabii ki hayır. Bu tür işleri neden kendinize ayırmak zorunda olduğunuzu düşünüyorsunuz? Neden kendinize en büyük düşmanlığı yapıyorsunuz? Niçin kendi kendinizin en iyi dostu olmuyorsunuz?"

Bu sözcükleri bir sessizlik takip etti.

Yaşlı milyoner sonra devam etti: "Ve eğer yarın ölecek olsanız ne yapardınız? Şu anda yapmış olduğunuz aynı işleri yapar mıydınız?"

"Hayır, yapmazdım," dedi genç adam, itiraf etmek için kendini zorlayarak.

"Bu da şunu gösteriyor ki, siz muhtemelen mutlu değilsiniz. Şimdi, şu izlenimi bir düşünün. Yarın *ölmeyeceğinizi,* gerçekleşme olasılığı yüksek bir varsayım olarak düşünmez misiniz?"

Bu sözcükleri işittikten sonra genç adam kendisini köşeye sıkışmış hissetti. Son bir kaç gündür milyoner sık sık geleceği görme yeteneğini sergilemekteydi. Acaba şimdi kendisine, belki dolaylı ama yeteri kadar açık olarak yakında öleceğini mi söylemeye çalışıyordu?

Milyoner sanki onun düşüncelerini okumuştu. Tüm bunlardan sonra genç adam oldukça sıkıntılı görünüyordu.

"Merak etmeyin," dedi gülerek "yarın ölmeyeceksiniz. Siz çok uzun yaşayacaksınız... Ama lütfen anlatacaklarımı belli bir sırayla aktarmama izin verin.

Gelin şimdi biraz daha genel bir durumu ele alalım. Bu hastalıklı iddialardan daha az etkilendiğinizi hissedeceksiniz. Yaşama akıl gözünüzle baktığınızda, ölüm sizin için başka bir anlam ifade edebilir. Ancak biz bu noktaya hâlâ gelemedik, değil mi? İnsanlar önlerinde uzun bir ömür olduğunu düşünerek, vermeleri gereken kararları erteleyip dururlar. Bu bir yanılsamadır aslında. Ölüm ansızın kapıyı çalabilir. Kendilerine şöyle derler: 'Benim zamanım var. Daha sonra bunun çaresine bakarım.' Yaşlılık gelip çatar ve bir de bakarlar ki hâlâ hiç bir şey yapmamışlar."

"Belki 'Gençler yaşlıların bildiklerini bilebilse, yaşlılar gençlerin yaptıklarını yapabilse...' gibi sözler söylenmesinin nedeni de bu," dedi genç adam.

"Gerçekten doğru! Bu yüzden, mutluluğun sırrı, her günü sanki son günmüş gibi yaşamaktır diyoruz. Ve her bir günü, yapmanız gerektiğine inandığınız ve sayılı saatleriniz kalmış gibi yaptığınız şeyleri yaparak dopdolu şekilde yaşamak. Çünkü, gerçekten bu böyle. Fakat biz bunu ancak çok az bir zamanımız kaldığı zaman anlayabiliyoruz. Tabii, o zaman artık çok geç oluyor. Bunun için siz gecikmeksizin hareket edecek kadar cesaretli olmalısınız. Aklınızda daima şu düşünceyi tutarak yaşayın: 'Yapmam gereken şeyleri yapacak cesareti kazanmadan önce ölmeyi kabul edemem. Toplumun beni "seni ilerde iyi günler bekliyor" diyerek tuzağa düşürmesi ve hayallerimi tamamen yıkması düşüncelerine sarılarak ölmeyi asla istemem.’ Korkularınızın hayallerinizden daha güçlü olduğu gibi aşağılayıcı bir duygu ile, ve gerçekten neden hoşlandığınızı bir türlü keşfedemeden asla ölmemelisiniz. Neler yapmanız gerektiğini mutlaka bilmelisiniz."

"Sizinle aynı fikirdeyim. Demek istediğim, söyledikleriniz gerçekten bana çok şey ifade ediyor. Ancak, eğer yaptıklarımdan gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığımı açık bir şekilde bilemiyorsam ne olacak? Hiç bir olumsuz yanı ve sıkıntısı olmayan bir meslek var mı, bilemiyorum. Eğer zaten her şey mükemmel olsa, biz de burada olmazdık."

"Tamamen haklısınız. Bizi tam anlamıyla coşturan bir iş veya

mesleğin de olumsuz yanları olacaktır mutlaka. Bir işin sizi gerçekten hoşnut edip etmediğini anlamanın başka bir yolu da kendinize şu soruyu sormanızdır: 'Eğer yarın birileri herhangi bir nedenle banka hesabıma bir milyon pound yatıracak olsa, aynı işi yapmaya devam eder miydim?' Eğer yanıtınız 'Kesinlikle hayır' ise siz gerçekten bu işi sevmiyorsunuz demektir. Söyleyin bana, bugün eline bir anda bir milyon pound geçse kaç kişi hâlâ aynı işi yapmayı sürdürür? Gerçek şu ki, bu insanların sayısı oldukça az olacaktır. Tüm bunların yanında, bu soruya evet diye cevap verenlerin birçoğu da halen milyoner olanlardır. Aksi takdirde onlar emekli olur ve başka bir şeyler yaparlardı. Benim bildiğim milyonerlerin çoğu emekli olmayı her zaman reddeder, ve ileri yaşlara dek çalışmayı sürdürürler. Hatta daha ileri gidip eğer servetlerini evlilik veya miras yoluyla elde etmemişlerse milyonerlerin çoğunun işlerine aşık kişiler olduğunu söyleyeceğim.

"Benim bu konuya ilişkin akıl yürütme tarzım tamamen döngüsel," diye sürdürdü sözlerini. "Milyoner ya da hiç değilse zengin olmak için işinizi sevmeniz gereklidir. Nefret ettikleri işi yapanlar bir gün mutlaka felç olurlar. Bazıları yaptığı işten ötürü ruhen çökmez belki ama zengin de olamadığı için, sonuç yine felçtir. Bugün bir çok kişi bu garip paradoksu yaşamaktadır. Niçin? Başarının sihirli yasasından haberdar olmadıkları veya başarmaktan korktukları için, tabii. Yaşamlarını ve zengin olma şanslarını, kendilerini orta sınıftan yukarı çıkarma potansiyeli olmayan bir güvence arayışına saplanıp kalarak harcarlar. Bunlar servet kazanmanın başkalarının ayrıcalığı olduğuna veya kendilerinde servet kazanmalarını sağlayacak yetenekler olmadığına inanırlar. Peki, neden göz göre göre böyle bir serabın tuzağına düşerler? Çünkü akılları gerçekleri görecek ve karşılarındaki görüntünün bir serap olduğunu ayrımsayacak kadar güçlü değildir. Deyişi hatırlayın, 'Karakter eşittir kader.' Zekânızı güçlendirin, ve şartlar sizi arzularınıza yöneltsin. Kendi yaşamınızı kendiniz kontrol edeceksiniz.."

"Siz hep mutlu bir hayat mı yaşadınız?" diye sordu genç adam.

"Hayır. Zaman zaman kendimi sefil bir insan gibi hissettiğim

dönemler, hatta intihar etmeyi düşündüğüm anlar oldu. Tabii bunlar, size bugün anlattığım şeyleri bana öğreten o tuhaf milyonerle karşılaşmamdan önceydi. Başlangıçta, tabii ben de oldukça kuşkucuydum. Kendisi bunun yaşayan bir delili olmasına rağmen, ilk zamanlar teorisini kendime uygulayabileceğimi aklım kesmemişti. Sonunda, bir de onun anlattıklarını denemeyi düşündüm; şimdiye kadar her yolu denemiş ama hep başarısız olmuştum. Kaybedecek hiçbir şeyim yoktu. Otuzundaydım, ve o güne kadar boşa geçen günlerime yanıyordum. Sanki her şey parmaklarımın arasından kayıp gidiyor gibiydi."

"Eminim, bugün o garip yaşlı adamın size verdiği öğütleri uygulamış olmaktan ötürü pişman değilsiniz."

"Kendi yaşamımın efendisi olacağımı ve onun içinde cereyan edecek tüm olayları kontrol edebileceğimi tekrarlayıp dururdu. Ona asla inanmamıştım. Sanki gerçek ötesi şeylerdi. Sonra bir gün, sanki bir şarkıyı tekrar tekrar duyuyormuş gibi aynı şeyleri işitip durmaktan, kendi kendime belki de haklı olabileceğini söyledim, belki yaşam hiç de bugüne kadar düşündüğüm gibi değildi. Neredeyse tamamen şans ve kaderin yönettiği, tahmin ve kontrol edilemeyen bir olaylar silsilesi değildi. Eğer aklımızın efendisi olmaya başlayacak olursak belki de kendi kaderimizi kontrol edebileceğimizi hissettim. Ondan bana miras kalan formülü sürekli tekrar ederek uzun zaman geçirdikten sonra yavaş yavaş aklımın bir yerlerinde bir devrimin başladığını fark ettim: HER GÜN, HER BAKIMDAN, DAHA İYİ OLUYORUM.

"Ustam bana çok daha güçlü bir başka formül daha öğretti. Onu bütün kalbimle size de önereceğim. Belki biraz dinsel bir niteliği var, ve bu nedenle bazı kişilere ters de gelebilir. Size ters gelirse üzülürüm, çünkü aklımız üzerinde çok değerli etkiler yaptığını düşünüyorum. Bu formülü tekrarlamak, çok sinirli olduğum ve hırçınlaştığım anlarda beni yatıştırmış ve ciddi şekilde onlara gereksinim duyduğumda yanıtları da beraberinde getirmiştir. Huzur her zaman için gücün göstergesidir. Güçlü ve kudretli olanlara bakın, daima huzurludurlar. Süper gücün sembolü nedir? Tanrı, tabii ki. İşte size vereceğim formülün çok etkili olmasını bir nedeni de bu:

HUZURLU OLUN, TANRININ VARLIĞINI BİLİN.

"Bunu her gün yapabildiğiniz kadar sıkça tekrarlayın. Size huzur verecektir. Bu duygu, yaşamın estirdiği değişim rüzgârına dayanabilmeniz için çok gereklidir. Ustam bunu bana öğretmeye karar verdiğinde, dünyadaki tüm sırlar içerisinde en önde geleni olduğunu söylemişti. Bu onun ruhundaki özel bir değerdi, bugün benimkinde olduğu gibi. Anlattıklarımdan sonra formülün gücüne inanmış olmalısınız."

"Umarım, vaiz olma gibi bir niyetiniz yoktur," diye yanıtladı genç adam, "ancak mesajınızı aldım."

"Başlangıçta bana da garip gelen bu formülü tekrarlayarak," dedi yaşlı adam, "yeni bir iç güç geliştirmiştim. Yıllardır artmaya hiç ara vermeden devam eden bu güç, yaşlı milyonerin bana ısrarla yineleyip durduğu bir şeyi hatırlatmayı sürdürdü: HER ŞEYİ YAPABİLİRİM. Ben kaderimin efendisi olduğum sürece hiç bir şey benim için imkansız olamaz. Sonra yavaş yavaş, yaşamımı gitmesini istediğim yere doğru yönlendirebileceğime ikna oldum. Formülü uygulamayı ve ustamın yapmamı istediği şeyleri yapmayı sürdürdüm. Sizin de aynı şeyi yapmanızı istiyorum."

BÖLÜM 13

Genç adam arzularını ifade

İLK adımı böylece atmış oldunuz," diye açıkladı milyoner. "Formül ve ulaşılabilir somut hedef yazılmış oldu: Bir miktar ve termin tarihi. Şimdi ikinci adım: bir kâğıt alın ve yaşamdan istediğiniz bütün şeyleri oraya yazın. Eğer onu şekillendirmek istiyorsanız, hayaliniz belirgin olmalı."

"Beş yıl içerisindeki finansal hedefler:

- 300.000 poudluk bir ev.
- 150.000 pound değerinde bir yazlık ev.
- 20.000 poundluk eski model ama yenilenmiş bir Mercedes.
- 30.000 pound değerinde yeni bir BMW.
- Borçları kapatmak.
- 200.000 poundluk nakit para veya nakde çevrilebilir bir yatırım.
- 200.000 poundluk hisse senedi veya diğer yatırımlar.
- 300.000 pound değerinde ancak satıldığı zaman en az altı kat yükselecek gayrimenkul yatırımı."

"Finansal olmayan hedeflerim:

- İstediğim zaman yılda en az üç kez iki haftalık tatil yapmak.
- Kendi kendimin patronu olmak ve artık haftada otuz saat çalışmamak.
- İş ve sanat dünyasından zeki ve zengin arkadaşlar edinmek.
- Bana doyurucu bir aile yaşamı verebilecek çekici ve sevgi dolu bir eş ve güzel çocuklar.
- Günlük işlerden bizi uzak tutacak bir hizmetçi ve aşçı."

Genç adam, Kolay Milyoner'in çizdiği resimden ötürü şaşkınlık içersindeydi.

"Doğru olamayacak kadar güzel görünüyor değil mi?" dedi

milyoner. "İşin başındayken neler istediğimi yazmayı bitirdiğim zaman, ben de tıpkı sizin gibi biraz fazla abarttığımı düşünmüştüm. Ancak benim tereddüt ve korkularım, olumsuz zihin yapım ve hâlâ küçük düşünme alışkanlığımdan ileri gelmekteydi. Hatta ben bunu farkında bile olmadan yapıyordum."

"Bununla beraber," diye sürdürdü, "böyle bir liste çıkarmak, ne kadar dar görüşlü olduğunuzu görmenin en iyi yolu aynı zamanda. Böyle bir planın asla uygulanamayacağını düşünen kişiler yalnızca küçük düşünen kişilerdir, çünkü güneş ışığında her şey göreceli, hırs her zaman çok çok yüksektir. Kanıtı da bu belirttiğim türden hedeflere erişmiş zenginlerin bugün oldukça mutsuz olmalarıdır. Bir çoğu milyonluk evlerde, hatta özel adalarında yaşıyor, düzinelerce hizmetli istihdam ediyor, kendi özel uçaklarına biniyor, ve yarış atları yetiştiriyorlar. Peki, onlar böylesine yüksek standartlarda bir yaşam sürseler bile, beklentilerini karşılamış olduklarını düşünüyorlar mı bakalım? Kesinlikle hayır. Hatta onlar kendilerini zengin olarak bile görmüyorlar. Zenginlikten söz edildiğinde, kendilerinden daha varlıklı dostları ve iş arkadaşlarına çevriliyor bakışları her zaman. Neden bu tür bir yaşam tarzını normal bulsunlar? Ya onlar zengin doğmuşlar, veya büyük düşünmüş ve kendilerini bu statüye yükseltecek ve hayallerini gerçekleştirecek şekilde yükselmeyi başarmışlardır. Hiçbiri, yapamayacaklarına asla inanmamışlardır. Eğer bir kere yapamayacağınız hissine kapılırsanız, o anda kendinizi kilitlersiniz. Onun için bu uygulamayı yapın. Hiç bir şeyi eksik bırakmadan, tüm detayları ile hayattan istediklerinizi yazın."

"Bu size hem arzu ve isteklerinizin hem de zihninizin sınırlarınızı gösterecektir. Gerçekten neyi düşlüyorsunuz? Nelerle tatmin olabiliyorsunuz? İsteklerinizi tüm ayrıntısıyla dile getirmek çok önemlidir. Kaçınmanız gereken tek şey, belli bir semtte, belli bir adreste çok ayrıksı nitelikler taşıyan bir evi elde etme hayali kurmanızdır. O semtte, o sokakta öyle bir ev olmayabilir. Hayalinize ilişkin böylesine kesin tanımlar yaparsanız, iradeniz ve arzularınız ne kadar güçlü olursa olsun, hayallerinizin gerçekleşmemesi gibi bir riskle karşı karşıya kalırsınız. Veya hayalleriniz tüm şartlara aykırı

veya diğerlerinin düzenine ters olabilir.

"Bu tablo size gerçekten kim olduğunuzu gösterecek, arzularınızın sağlam bir şekil almasını sağlayacaktır. İsteklerinize düşünceleriniz şekil verir. Onlar hep canlıdır. Her bir düşünce aslında gerçekleşmeyi bekleyen bir eğilimi vurgulamaktadır. Ne kadar belirli olursa, gerçekleşme şansı da o kadar fazla olacaktır. Ayrıntıların önemi üzerinde durun. Bu düşünceler, esrarlı ve beklenmedik bir şekilde, düzenli olarak parıldayacak, şartların izin verdiği oranda mutlaka gerçekleşecektir."

Genç adamın bakışları kuşkulu bir hal aldığı için, milyoner ekledi: "Biliyorum, tüm bunlar bir ütopya gibi görünüyor. Ancak söylediğim gibi, aklınız ne kadar güçlü olursa, başaramayacağınız bir şey olmadığını anlama gücünüz de o kadar artacaktır. Burada İsa'nın bir ölüyü diriltme mucizesini gerçekleştirmesini sağlayan güçten bahsetmiyorum. 300.000 poundluk bir ev sahibi olmak gibi bir hayali gerçekleştirme gücünü kazanmanın, aslında olağan bir gelişme olduğunu görebiliyor musunuz? Aklın, bir çok normal insanın düşündüğünden çok daha güçlü olduğuna inanmıyor musunuz? İsa'nın şu sözünü unutmayın, "İnanç dağları yerinden oynatır.”

Genç adam sessiz ve hareketsiz duruyordu.

"Aklınızı etkin bir şekilde kullanmak için önce onun gücüne inanmakla işe başlamalısınız. Her ne olursa, bu yönde niyet taşımalısınız. Yarışçıya bir şans vermelisiniz. Bunun için listenizi çıkarın. Bunların, bir ölüyü diriltmekle karşılaştırıldığında elde edilebilir, çok kolay şeyler olduğunu daha şimdiden hissetmiyor musunuz? Yaşamınızda şu ana kadar bu şekilde birçok şeyi geliştirdiğinizi anlamıyor musunuz?"

"Düşünmek için zamana ihtiyacım var," diye karşı çıktı genç adam.

"İyi fikir. Size anlattıklarımı bir düşünün. İçinizden bir sesin, anlattıklarıma inandığını söylediğini duyar gibiyim. Diğer parçası, yılların yanlış eğitimi ve olumsuz deneyimleri nedeni ile gözleri kapalı ve uyku halinde, ancak hâlâ canlı olarak duruyor. Sizden

sadece uyandırılmak için bir işaret bekliyor. Başından geçen olaylar tarafından örselenmiş bir köle olmak yerine, kendi hayatınızın efendisi olmak için, aklınızın derinliklerinde uyuyan ince sesi dinleyin ve ona kendini daha iyi ifade etme özgürlüğünü verin. Formülü ne kadar sık tekrarlarsanız, o kadar daha güçlü olacak ve size o kadar güvenilir şekilde kılavuzluk edecektir. Bu sizin sezginizdir, ruhunuzun sesi. Sizin gizli gücünüze giden yol. "

Genç adam sersemlemiş gibiydi, dinlenmesi gerektiğini hissediyordu.

"Gelin," dedi milyoner, "Dinlenmek için bahçeye çıkıp biraz yürüyelim. Burada son yürüyüşümü bir dostumla yapmaktan hoşlanacağım."

Bu hisli sözcükler genç adamı üzdü. Milyoner, ölümün yakın olduğunu bildiğini ilk defa ima etmiyordu.

BÖLÜM 14

Genç adam gül bahçesinin

sırlarını keşfediyor

İKİ adam sessizce bahçeye doğru yürüdüler. Milyoner harika çiçeklerle yüklü bir gül ağacının önünde durdu, düşüncelere dalıp gitmiş gibiydi. Sonra toparlanarak şöyle dedi: "Bu gülleri belki de binlerce kez koklamışımdır, ancak her seferinde ayrı bir deneyim yaşamaktayım. Neden olduğunu biliyor musunuz? Çünkü ben burada ve şimdiyi yaşamayı öğrendim. Geçmişi unutarak, geleceğe de aldırmadan. Sır oldukça basit. Tamamen zihinsel odaklanma içerisinde yatıyor. Zihniniz herhangi bir şeye ne kadar güçlü bir biçimde odaklanırsa, içinde bulunduğunuz ana ve o anda yaptığınız işe o denli çok yoğunlaşır. Yoğunlaşma, yaşamanın her cephesinde başarının anahtarıdır. Ne kadar iyi yoğunlaşırsanız, o kadar hızlı ve verimli çalışırsınız. Diğerlerinin hemen bulamadığı ayrıntıları siz hemen yakalarsınız."

"Bütün başarılı ve zengin insanlar detaylara büyük bir dikkat sarf etmeyi bilirler mi?"

"Tabii ki, evet. Kendi yoğunlaşma gücünüzü artırmak suretiyle, nesneler üzerinde daha akıllıca gözlemler yapabilirsiniz. Karşılaştığınız kişileri daha doğru şekilde değerlendirmeyi öğreneceksiniz. Sizin yoğunlaşma gücünüz bir bakışta onların gerçekten kim olduklarını keşfedebilmenize olanak sağlayacaktır. Sözcüğün tam anlamıyla gerçekçi bir kişi olacaksınız. Nesneleri oldukları gibi göreceksiniz. Çoğu insanın boz bulanık gördüğü düş ve düşünce resimlerini, siz gayet net çizebileceksiniz zihninizde. Sürekli olarak uzaklaştırıldıkları için, insanların çoğu yaşamı uyurgezerler gibi yaşarlar. Bu kişiler ne karşılaştıkları insanları ne de şeyleri görürler. Bir rüyadaymış gibi yaşarlar. Onlar şu anı asla yaşamazlar. Bu nedenle, düzgün bir ifade ile söylersek, onlar asla orada değillerdir. Hataları ve başarısızlıkları akıllarından hiç çıkmaz. Gelecek korkusu akıllarında yer etmiştir."

"Gördüğüm kadarıyla, yoğunlaşma sizin teorinizin en kritik halkası."

"Dikkatli olun, genç adam. Onu her deneyen başarılı olamaz. Ancak, zihniniz belirli bir yoğunlaşma seviyesine ulaştığı zaman, problemleri çözme yeteneğiniz müthiş bir hale gelecek. Artık ihmalci değil, gerçekçi bir kişi olacaksınız. Sinirsel enerjinizi endişelerinizden ötürü tırnaklarınızı yiyerek harcayacağınız yerde, sorunları çözme yönünde kullanacaksınız. Diğer taraftan, bu ülser olmanıza ya da kalp krizi geçirmenize neden olabilir. Kendi gözünüzdeki imajınız değişecektir. Her insan bir muammadır. Sadece başkaları için değil, kendimiz için de bir muammayız. Yoğunlaşma eksikliği ile ilgili bir şey bu."

Genç adam, milyonerin ağzından çıkan her sözcüğü yakalayıp sindirmek istiyor, tek bir tanesini bile kaçırmak istemediğinden sözünü kesemiyordu.

"Yoğunlaştığın için teşekkür ederim," diye sürdürdü milyoner, "bu dünyada neden tam bu noktada, şimdi burada durduğunuz yerde bulunduğunuzu anlayacaksınız. Bu gerçek, gün geçtikçe sizin için daha açık ve daha basit bir hale gelecek. Zihniniz, sakin ve güven verici düşüncelerle işgal edilecek ve bir gün uzun ve derin bir uykudan uyanırcasına, 'Ah! İşte bu benim. İşte bu nedenle ben buradayım. İşte bu nedenle bu yaptıklarımı yapıyorum. İşte bu nedenle burada bu kişiyle birlikteyim,' diye haykıracaksınız. Siz o anda kaderinizi hissetme diye adlandırılan bu durumu deneylemiş olacaksınız. Kaderinizi anlayacaksınız. Ve kabullenme duygusu zihninize yerleşiverecek. Artık kendi kaderinize razı olacaksınız demek istemiyorum. Hangi konumda bulunduğunuzu açıkça görecek ve bunu bir ölçüde kabulleneceksiniz. Orasını, artık gelecek kariyerinize kılavuzluk edecek kişisel bir başlangıç noktası olarak tanıyacak ve kaderinize hükmetme kudretini elde edeceksiniz."

Milyoner bir an duraksadı, ve biraz önce yaptığı gibi eğilip güllerini koklamak için sözlerine tekrar ara verdi.

"Zamanın başlangıcından beri, gül yaşamın sembolüdür. Kendi aklınızı kontrol etme yeteneğini kazandığınızda bunun nedenini

anlayacaksınız. Dikenlerin her biri ayrı bir deneyimi temsil eder; onlar yaşamın gerçek güzelliğini anlayabilmemiz için her birimizin çekmesi gereken sıkıntı ve üzüntülerdir."

Bunu söylerken cebinden bir bahçe makası çıkarttı, bir gülü sapından kesti, ve genç arkadaşına uzattı.

"Bu gülü yaşamınız boyunca saklayın," dedi. "Sizin uğurunuz olacak ve her zaman iyi şanslar getirecek. Çok az insan biliyor ama şans meleği gerçekten var. Ona inanın. Onu düşünceleriniz ile koruyun. Ona her istediğinizi söyleyin. Size yanıt verecektir. Çoğu insan tarafından batıl inanç olarak kabul edilse bile başarılı kişiler şansa inanır. Ancak haklılar, biliyorsunuz."

"Bu basit gül ile, bilin ki artık Güllerin Düzeni'ne katıldınız. Bir şeye gereksinim duyduğunuz an, bu gülü bulun. O size kuvvet verecek. Kendiniz hakkında şüpheye düştüğünüz ya da yaşam gözünüze katlanılamayacak kadar zor göründüğü an, bu sembolik güle geri dönün ve onun neyi temsil ettiğini hatırlayın. Her bir olay, her bir sorun, her bir hata bir gün muhteşem bir gül yaprağına dönüşecektir. Dikenlerle dolu bu gonca gül gibi, çektiğiniz çileler sizi ışığa yöneltecek ve güzelliği elde etmenizi sağlayacaktır. Her gün bir kenara oturup gülün kalbine yoğunlaşın. Eğer elinizde bir gül yoksa, başka bir çiçek alın ya da siyah bir nokta veya parlak bir cisim üzerine yoğunlaşın. Ve kendi kendinize, ustamın bana emanet ettiği şu sözleri tekrarlayın: HUZURLU OLUN VE TANRININ VARLIĞINI BİLİN. Her seferinde güle veya siyah noktaya biraz daha uzun müddet gözlerinizi dikerek bakın. Yirmi dakikadan fazla bunu yapmaya başladığınız zaman, sizin yoğunlaşmanız mükemmel seviyeye gelmiş olacak. Sizin kalbiniz de bu gül gibi olduğu zaman, yaşamınız yeniden şekillenecektir."

Milyoner tekrar konuşmaya başladığı zaman, genç adam gülün o güzel kokusunu tam olarak içine çekmeye zaman bulamamıştı: "Söylediklerimi bir kere daha tekrar edeyim. Sır, zihinsel yoğunlaşmada yatıyor. Zihniniz ne zaman güçlü hale gelir ve yoğunlaşma uygulamalarından sonra kendinize olan güveninizi sağlarsanız, o zaman yaşamın sorunlarının artık sizin için baş ağrıtan

olgular olmaktan çıktığını göreceksiniz. İşte o zaman, bu anlattığım şimdi basit ve anlamsız gözüken şeylerin ne olduğunu anlayacaksınız. Nesneler ancak aklımızın onlarda var olduğuna inandığı ölçüde önemlidir. Bir sorun, ancak siz onun sorun olduğunu düşündüğünüz sürece sorundur.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sürdürdü. "Eğer hiçbir şeyin ciddi olmadığını, hiçbir şeyin gerçekten önemli olmadığını düşünürseniz, sizin gözünüzde hiç bir şey ciddi, hiç bir şey gerçekten önemli *olmayacaktır.* Sorunlar, zihniniz zayıf düştüğü ölçüde size büyük görünür ve içinden çıkılmaz hale gelirler. Zihniniz ne kadar güçlü ise, sorunlarınız o ölçüde önemsiz görünür size. İşte bu, sonsuz barışın sırrıdır. Bu nedenle *yoğunlaşın*. Bu başarının en önemli anahtarlarından birisidir. "

"Nitekim, yaşamın tümü bir uzun yoğunlaşma uygulamasıdır. Ruh, ölümsüzdür. Bir yaşamdan bir diğer yaşama geçerken, zihin yavaş yavaş kendisini keşfeder ve olgunlaşır. Bu çıraklık dönemi genellikle uzun sürmektedir. Ve insanlar öyle tek tük küçük başarılarla uğraşırlar, çünkü ancak yoğunlaşmanın üst seviyelerine ulaşmayı başarmış kişiler hedeflerine ulaşabilmektedir. Tabii, başarılı kişilerin hepsi böyle bir yoğunlaşma uygulamasını beceremeyebilir. Ancak, belli bir yoğunlaşma düzeyine ulaşmayı başarmaları bile, başarıyı o düzeye ulaşamayan diğer insanlardan daha kolay bir şekilde elde etmelerini sağlamaktadır. Zihniniz yoğunlaşma seviyesinin en üstüne ulaştığı zaman, siz artık hayaller ve gerçeklerin tamamen iç içe geçtiği bir ruh haline girmiş olacaksınız."

Milyoner ve genç adam eve doğru yürümeye başladılar. Hava birden bulutlanmış ve kararmaya başlamıştı, halbuki sabahın erken saatlerinde güneş çok güzel ışıldıyordu. Fırtınanın öncü esintileri başlamış, ve evin içi ışıkları yakma gereksinimi doğuracak derecede loş bir hal almıştı. Tahminen sırf bu romantik hava nedeniyle, genç adam hiç bir şey söylemek istemiyordu, bu arada yaşlı adam da yedi mum taşıyan bir şamdana doğru yöneldi ve mumları yaktı. Sonra, perdeleri rüzgârdan uçuşan pencerenin önünde durdu. Geriye doğru çekildi, gökyüzüne bir göz attı ve şu sözleri söylemeye başladı:

"Belirli bir yükseklikten sonra gökyüzünde hiç bulut olmadığı gerçeğini daima hatırlayın. Eğer yaşamınızdaki bulutlar ışığınızı engelliyorsa, bu sizin ruhunuzun yeterli yüksekliğe henüz ulaşamamış olmasındandır. İnsanların çoğu sorunlarla boğuşma hatasına düşerler. Bu, durup eğilerek sürekli tüm bulutları ortadan kaldırmak için uğraşmaya benzer, sanki sihirli bir hareketle onları yok edebileceklerdir. Tabii ki geçici bir süre onları yok edebilirler, ancak bulutlar her zaman geri dönecek, güneş ile aralarına girecek ve ışıklarını engelleyecektir. Sizin yapmanız gereken şey ise, kendinizi bir kere bulutların üzerine çıkarmak ve orada kalmaktır. Gülün kalbine defalarca uzun uzun bakın. Orada sizi gökyüzünün her zaman masmavi olduğu o bulutların üzerindeki yere götürecek yolu bulacaksınız. Zamanınızı bulutları kovalayarak harcamayın, onlar her defasında yenilenerek geri geleceklerdir..."

"Anlattıklarımın tümünü tam olarak anlayamamış olabilirsiniz. Ama banan inanın, iyi niyetle hareket ediyorum."

Milyoner ve genç adam yemek masasına oturdular. Uşak ekmek ve şarap getirdi ve servis yapmaya başladı.

"Bir şeyi merak edip duruyorum," dedi genç adam. Doğrusu, bu soru son bir gündür kafasını kurcalıyordu. "Ben gerçekten söylediğiniz her şeyin doğru olduğunu düşünüyorum. Ve eğer bugün verdiğiniz formülü uygularsam, çok çabuk milyoner olacağıma ve iç huzura kavuşacağıma inanıyorum.

Ama ben bu serveti hangi alanda kazanacağımı merak ediyorum."

Milyoner gülmeye başladı. Bu oldukça ciddi soru görünüşe bakılırsa ona biraz komik gelmişti. "Yaşamınıza ve aklınızın gücüne güven duymalısınız," dedi. "Merak etmeyin. Öncelikle amaçlarınızı tespit edin, sonra bilinçaltınızdan sizi zenginliğe doğru giden yola sokmasını isteyin. Önce istemekle başlayın, sonra bekleyin. Çok geçmeden mutlaka yanıt gelecek."

Genç adam, milyonerin yanıtı karşısında şaşırmasa da şüpheye düştü. Şüphe yok ki o, çok daha açık ve belirgin şeyler bekliyordu.

Milyoner, gerçekten insanın aklından geçenleri okuyan gizemli bir kişi gibi anlayışla baktı ve hemen ekledi: "Siz önce yüreğinizi tatmin edebilecek bir iş bulun. Sonra bunları düşünün. Sizi mutlu edecek bir işi yapmak için ne gerekiyorsa sizde var. Siz hâlâ onların farkında değilsiniz, çünkü hâlâ gerçek niteliklerinize uygun davranmıyorsunuz. Ne kadar çok yoğunlaşırsanız, gerçek niteliklerinizin farkına o kadar çok varacaksınız, ve uzun süre geçmeden yanıt ortaya çıkacak. Daha da iyisi, bir çok insanın yaşamları boyunca arayıp bulamadıkları ve onlara yaşamın anlamsız olduğu hissini veren şeyi keşfedeceksiniz. Bu dünyada varoluş nedeninizi örten giz perdesini kaldıracaksınız. Bunları sadece kafanızda değil, yüreğinizin derinliklerinde yapacaksınız. Güllerin kalbine yoğunlaşarak kazanmak için gerekli olan her şeye sahip olduğunuzun farkında değil misiniz? Orada varlığınızı ve varlığınızın sonuçlarını bulacaksınız. Zaman içersinde tüm bunları iyice anlayacaksınız."

Bir an için durdu, ve şarabından küçük bir yudum aldı. İçiyor gibi değildi, sanki tadıyordu. Gözleri sanki dinsel bir vaaz veriyor gibi kapalıydı.

"İyi de, başlamak için gereken parayı nereden bulacağım?" diye sordu genç adam. "Bir tek meteliğim bile yok."

"Ne kadar paraya ihtiyacınız var?"

"Bilmiyorum, en azından 10.000 pound olabilir. Yani, sizin başlamak için ihtiyaç duyduğunuz miktar kadar."

"Onu bulabilmeniz gerekir. Nereden bulabileceğinizi biraz düşünün. Sizce, önünüzde hangi yollar açık görünüyor?"

"Gerçeği söylemek gerekirse bir şey göremiyorum. Bana borç ve kredi verebilecek bir banka da bilmiyorum. Hatta miras bırakacak bir akrabam da yok. Ayın sonunda maaşımdan da pek bir şey kalmıyor geriye. Hiç bir şeyim, hatta bir arabam bile yok."

"Ama daha denemediniz bile, değil mi?"

"Hayır. Ama biliyorum ki..."

"İşte bu, hiç tekrarlamamanız gereken bir hata. Sakın, bir kere bile denemeden hemen teslim olan insanlar gibi davranmayın siz de. Bu hiç bir şey yapmamanın veya hiç bir şeyi başaramamanın en iyi yolu. Eyleme geçen, ancak içten içe başarılı olamayacağına inanmış kişilerin düştüğü bu tuzağa siz de düşmeyin. Onlar baştan kaybederler. Düşüncelerinizi ve eylemlerinizi uyumlu hale getirin. Ve kendinizle de uyumlu olun."

"Bunlara aynen katılıyorum, ancak benim problemim hâlâ çözülmedi. Her zaman..."

Yaşlı adam onun sözünü kesti: "Sorununuza uygun bir çözüm bulacağınıza ikna olarak yola çıkın. Aklınızın gücü ve hedeflerinizin büyüsü, belki varlığından bile haberdar olmadığınız bir yığın çözümü çok geçmeden bulmanızı sağlayacaktır. Başaracağınıza içtenlikle inanın ki, başarabilesiniz. Kuşkulandığınız için bulunduğunuz yeri terk etmeyin. Aklınızın toplayabileceği tüm güçle kuşkularınızı kafanızdan kovun. Kuşku, karanlık güçlerin bir parçasıdır, iyimser ise size yaşam ve aydınlıklar krallığının safındaymışsınız hissini verecektir. Bu iki güç sürekli kavga halindedir. Mücadele, tüm düşüncelerinizde olduğu gibi yaşamınızda da somut hale gelme eğiliminde olan kuşkunun düşmanıdır. Eğer borç para bulacağınıza kesin bir şekilde inanırsanız, bulursunuz.

"Evet. Şimdi oldum. Beni buna ikna ettiniz."

"Şu andaki şartlarınıza göre, hedefinize ulaşmak için ne yapardınız? Birinden borç mu alırdınız?"

"Gerçekten tam olarak bilmiyorum."

"Kendi işinizi kurmanız için gerekli olan 10.000 poundu bulmak için çok kısa bir zamanınız olsaydı, ne yapardınız?"

"Hâlâ bir fikrim yok..."

"Sizi cesaretlendiren, kendi başarılarının sırlarını size veren bir

milyonerin karşısında dururken, siz hâlâ ne yapacağınızı bilmiyor musunuz? Bu parayı bulmak için yapacak tek bir şey bile gelmiyor mu aklınıza?"

Milyonerin demek istediği şey birdenbire dank etti genç adamın kafasına. Belki de yapması gereken şey bu parayı ondan istemekti. Bir süre tereddüt ettikten sonra yapması gereken şeyin bu olduğuna inandı.

"İhtiyacım olan 10.000 poundu bana borç verir misiniz?

"Tamam işte, bunu akıl etmek bu kadar mı zordu? Yapmanız gereken tek şey istemekti. Ancak insanlar bir şeyler istemeyi hiç sevmezler. *İstemeyi sevmelisiniz."*

Milyoner bu sözlerinin hemen ardından, sürekli cep harçlığı olarak üzerinde taşıdığını söylediği, birçok ölümlüye gözlerini faltaşı gibi açtıracak 10.000 poundu kendisi için pek önemli bir meblağ değilmişçesine cebinden çıkardı. Dış dünyadan kopuk yaşadığı için para onun gözünde bir değer taşımıyordu.

Elindeki para destesine, onu hiç pişmanlık duymadan verdiğini hissettiren nostaljik bir bakış attıktan sonra genç adama teslim etti. Genç adam elleri paranın değil taşıdığı duygusal yükünün ağırlığından titreyerek onu kabul etti. Bu denli çok parayı bir arada hiç görmemişti şimdiye kadar.

"Belki bu parayı kolaylıkla elde ettiğinizi düşünüyorsunuz," dedi yaşlı adam. 'Ancak, para kazanmak sizin için bugünden itibaren neden zor olsun ki? Bunun için herhangi bir neden var mı? Söylediklerimi kulak ardı etmezseniz, bunun ilerde de en az şimdiki kadar kolay olacağını göreceksiniz. Ne yazık ki, insanlar para kazanmanın güç bir işi olduğuna ve bunun için çok çalışmak gerektiğine inanır. Aslında, çalışmanın bir değeri varsa o da aklınızı güçlendirmesi ve sizi daha çok düşünmeye zorlamasındadır. Çok para kazanmaya başladığınız zaman —garanti veriyorum, size öğrettiğim sırları uyguladığınızda çok geçmeden bu olacak— esas gerekli olanların zihinsel tutum, arzularınızın gücü ve bunları parasal hedefler haline sokabilme yeteneği olduğunu anlayacaksınız. İnsanların çoğu bu noktaları göz ardı ettiği için başarısız olmuştur.

Çok fazla çalışmaya ve kendilerini sevimsiz işler yapmaya zorlamalarının esas nedeni de budur. Dışsal şartların en nihayet sizin zihninizdekilerin bir yansıması olduğunu, en derin ve güçlü inançlarınızın doğasını gösterdiğini asla unutmayın."

Genç adam, 10.000 poundu ele geçirmenin verdiği zevkle, milyonerin bilgece sözlerini yarım kulakla dinlemişti.

"Bu yüzden, genç arkadaşım unutmayın, paraya ihtiyacınız olduğu zaman, eğer onu çabuk ve kolay bulacağınıza inanırsanız, çabuk ve kolay bulursunuz. Aklınızı kuşkular işgal ettiği zaman, şimdi elde ettiğiniz bu 10.000 poundu düşünün. Tek yapmanız gereken şey onu istemek. Eğer, istediğiniz şeyi elde edeceğinize onu istediğiniz anda inandıysanız, ve onu orada elde ettiğinizi gözünüzde canlandırabiliyorsanız, onu elde edeceksiniz demektir. Unutmayın, güçlü inançlarımız her zaman gerçekleşir."

"Eğer şüphe duymaya başlarsak ne olur?"

"Şüphelerden kurtulmanın en iyi yolu, o şüphelere yüz seksen derece zıt düşünceleri tekrarlamak ve kendi kendinize telkin uygulamaktır. Kendi kendinizle konuşurken emir kipi kullanın. Aklınız yeterli derecede güçlendiği zaman, sözlerinizin her biri komuta dönüşecek, sözleriniz ve gerçek bir bütün haline gelecektir. Ve bu komutlarınızın yerine getirilme süresi gittikçe kısalacak, ve sonunda anlık olacaktır. Sonunda tamamen kendi kendinizin efendisi olmayı öğrenmiş olacaksınız. Başkalarına zarar veren düşüncelerden kurtulabilmek için, kendi düşüncelerinizin efendisi olmanız gerekir. Sadece diğerleri için iyi olan olumlu düşünceleri düşünme yeteneğinizi geliştirmelisiniz ki, bu durumda sözcüklerinizin gücü geri tepmesin."

Tekrar kısa bir duraksama oldu.

"Bu para..." para destesini göstererek devam etti, "evet, bunları size borç olarak vermiyorum..."

Bir saniye tereddüt etmiş gibi durdu, daha büyük bir etki sağlamak için şüphesiz bir plan yapıyordu, genç adamın tepkisini ölçecek bir kelime oyunu yapmak istiyordu.

"Bu parayı size borç olarak vermiyorum... hibe ediyorum," dedi milyoner. "Böylece döngü tamamlanmış olacak. Bu para tamamen saf ve temiz. Bana yol göstericim tarafından ilk işime başlamam için verilmişti. Sakın onu başka bir nedenle kullanmayın. İncil'de sözü geçen adamı taklit edip, parayı işletmek yerine gömme yoluna gitmeyin. Birçok kişi böyle yapıyor. En büyük hatayı yineliyorlar. Korkunun kendilerine önderlik etmesine izin veriyorlar. Korku sizin en büyük düşmanınız olan şüphenin kardeşidir, onu mutlaka alt etmelisiniz. Korkusuz ve cesur olun. Her kim ki kâr/zarar hesaplarına takılmıştır, onun eline geçen paralar gömülmekte ve hiç bir değer taşımamaktadır. Bu kişiler bu parayı hak etmemişlerdir, ve daha fazlasını elde etmeleri de çok zordur. O kişiler yaşamın en büyük yasası olan, bolluk yasasına karşı gelmektedirler. Para çoğalabilmek için serbestçe akmalıdır."

Genç adam paraya, aynı cömert ve hayırsever yol göstericisinin sözlerine sarıldığı gibi sarılmıştı.

"Size verdiğim para özünde bir borçtur aslında," diye sürdürdü milyoner. "Bir gün onu siz de bir başkasına vermelisiniz. Siz de yıllar sonra bir gün, bugün sizin bulunduğunuz durumda bulunan genç bir adamla karşılaşacaksınız. O genç adam da bir işaret taşıyacak, belki de ceketinin yakasına bir gül iliştirmiş olacak. Ona bugün size verdiğim parayı vermelisiniz. Sizi temin ederim, bu para o zaman sizin için cep harçlığından daha önemli bir meblağ olmayacak. Benim bugün yaptığınım aynısını yapacağınıza iddiaya girerim. Ona bugün aldığınız paranın o zamanki karşılığını tam olarak vermelisiniz. O da o zaman belli bir miktarla, 10.000 poundun o günkü karşılığı ile başlasın, çünkü enflasyon o zamana kadar parayı eritebilir."

Genç adam kafasını sallayarak onayladı.

"İlerde karşılaşacağınız genç adam bu parayı alırken, bugün benim size öğrettiklerimi ve o gün sizin ona öğreteceklerinizi aynen uygulayacağına yemin etmelidir. Bu zinciri sakın bir art düşünce ile kırmayın, aksi takdirde bu size kötü şans getirecektir. Sizin dürüst bir kişi olduğunuzu biliyorum: bunun için de bu sırrı size vermekten

korkmuyorum."

Genç adam, borçluluk duygusuyla ona teşekkür etti.

"Bilmeniz gereken daha önemli bir şey var..."

Tam bu anda fırtına patladı. Milyoner duraksadı ve yüzünde daha ciddi bir ifade belirdi. Derken yağmur başladı. "Tüm işaretler gitme vaktinin geldiğini gösteriyor..." diye mırıldandı kendi kendine ve kaldığı yerden devam etti: "Söylediğim gibi, bilmeniz gereken daha önemli bir şey var: Size verdiğim bu önemli sır, sadece tespit ettiğiniz hedefleri elde edinceye kadar geçerli olacaktır. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu kadar büyük bir serveti toplamamın sebebi sadece paraya düşkün olmam değil. Asıl neden, talihi yaver gitmeyen kişilere aklın gücünü ispat etmenin tek yolunun bu olması."

Tekrar kısa bir süre durakladı, ama genç adam bu sefer soru sormaya cesaret edemedi. Milyoner kaldığı yerden devam etti: "İnsanın en büyük varlığı özgürlüğüdür. Servet özgürlük verir. Ve bu özgürlüğü tanımak sizin için çok iyi olacak. Onu elde edince bazı yanılsamaların yitip gittiğini göreceksiniz. Gerçek özgürlüğün bağımsızlıkta bulunduğunu ve bunun en yüksek özgürlük olduğunu anlayacaksınız. Sadece elleri dolu olmayanlar sonsuz güllere ulaşabilecek. Bu özgürlüğü elde etmek benim tüm varlığımın tek gizli amacıydı. Başkaları ne düşünürse düşünsün —sadece dış görünüşüme bakan insanlar beni sadece varlıklı bir iş adamı olarak görürler— ben asla gösterişsiz bir bahçıvandan başka bir şey olmadım."

Genç adam dayanamayıp sordu: "Niçin tüm bunları bana anlattınız? Niçin bu parayı bana verdiniz? Bana hiçbir şey borçlu değildiniz... Kaldı ki, sizi görmeye gelen aslında bambaşka biri de olabilirdi..."

"Ama öyle olmadı. Başka hiç kimse gelmedi. Gelen sizdiniz. Sizi buraya arzularınız getirdi. Aslında yaşam şartları da böyledir

zaten. 'Öğrenciler hazır olduğunda, öğretmen ortaya çıkar,' derler, değil mi? Bunun yanında ben çok şeyler elde ettim. Onun için benim vermem normal."

"Belki," dedi genç adam, kabul etmeye pek yanaşmayarak. "Ama neden başka biri değil de, ben?"

Kolay milyoner gülümsedi. "İnatçısınız. Bundan hoşlandım." Sonra, ilk defa o mesafeli ve kontrollü tavrını bırakarak, genç adama babacan ve sıcak bir bakışla çevirdi gözlerini. "Gerçek nedeni bilmek istiyorsan, anlatacağım. Bugün onu kavrayabilecek misin bilmiyorum. Fakat bir gün belki olacak... Ruh ölümsüzdür. Ve her ruh bir yaşamdan başka bir yaşama doğru yolculuk eder. Ruha bu yolculuğunda başka ruhlar da yoldaşlık ederler. Her yoldaş diğerinin kaderine ulaşmasına yardımcı olur. Yaşamımız süresince birbirimizle karşılaşmamız rastlantıların eseri değildir. Bunun için, yaşamda birilerinin karşımıza ilk defa çıkıyor olması pek ender rastlanan bir durumdur. Bir önceki yaşamda sen benim babamdın. Onun için bu yaşamda senin benim manevi oğlum olman garip hiç de değil."

Genç adam işittiklerini tam olarak anladığından emin değildi, altüst olmuştu. Milyoner ona doğru yaklaştı. Genç adam daha önce onun hiç bu kadar asil ve onurlu bir edayla hareket ettiğini görmemişti. İlerlemiş yaşma rağmen, uzun boylu, dimdik, bir kral gibi yürümekteydi. Parlayan yüzü yıllardır el sürülmemiş gibiydi. Milyoner, sağ elinin işaret parmağıyla, "Gerçekten kim olduğunu keşfet. Gerçek seni sonsuza değin özgür kılacak. " diyerek genç adamın alnına hafifçe dokundu.

Bunlar milyonerin mırıldandığı son sözlerdi. Dışarıda fırtına başladığı gibi aynı hızla dindi ve güneş tekrar parlamaya başladı. Şamdanların verdiği ışığa artık ihtiyaç kalmamıştı. Milyoner şamdanı aldı ve başka bir söz söylemeksizin dışarıya çıktı. Genç adam da bir şey söyleyemedi. Kendisini yapayalnız hissetti, kafası düşüncelerle doluydu, elinde hâlâ yaşlı adamın verdiği paraları

tutuyordu.

BÖLÜM 15

Genç adam ve bahçıvanın yolları ayrılıyor

BAHÇIVANIN genç adamın yanından ayrılmasından kısa bir süre sonra, uşak elinde bir zarfla çıka geldi. Onu genç adama verdi ve şöyle dedi: "Efendim bunu size verme onurunu bana bağışladı. Bunu odanıza çekilip kendi başınıza okumanız için ısrar etti. Bir gün daha burada kalabilirsiniz. Ancak sonra gitmelisiniz. Bunlar efendimin arzuları."

Genç adam teşekkür etti ve bu belgenin içeriğini öğrenme merakıyla yanıp tutuşarak itaatkâr bir şekilde odasına doğru yürüdü. Ancak bu sefer, tekrar kilitli kalma olasılığını ortadan kaldırmak amacıyla kapıyı biraz aralık bırakmak için tedbirini de aldı.

Yatağın kenarına oturdu, bir tarafını yırtarak zarfı dikkatlice açtı ve içerisinden mektubu çıkarttı. Siyah bir mürekkep kullanılarak güzel bir el yazısı ile yazılmıştı. İçinden tatlı bir gül kokusu yayıldı.

"Bunlar benim son arzularım," diye yazıyordu, "kütüphanemdeki tüm kitapları size bırakıyorum. Bunlar işinize çok yarayacak. İnsanların çoğunun kitaplar konusunda yaptığı hatayı sakın siz yapmayın. Bazıları kitapların içerdiklerinin tamamen değersiz olduklarına inanırlar. Onlar bu dünyayı kendilerinin yarattığına inanırlar. Ve bu kişiler bu kitaplarda bulunan bilgilerden yararlanmadıkları için, öncekilerin yaptıkları hataları ne yazık ki aynen tekrarlayıp dururlar. Böylece hem çok zaman kaybederler hem de çok para harcarlar.

"Aynı zamanda diğer tuzağa da düşmeyin, kitapların içeriğine güvenerek öncekilerin sizin yerinize düşüncelerinizi oluşturmasına izin vermeyin. Çoğunluğu değerli insanlar olan bu kitapların yazarları uzun yıllar gezmiş ve birçok şey görmüşlerdir. Kitaplar her zaman bir ölçüde bu seyahatlerin anlatımıdır. Ancak sizin seyahatiniz onlarınki gibi belirgin olmayacaktır. Zaman içersinde süregelen ne varsa onlara bağlı kalın. Geri kalanı için en önemli varlığınızı, kafanızı kullanın. Bugüne kadar duyduklarıma göre,

düşünmeye gelince, o bizim hâlâ en iyi yatırımımız. Ne yazık ki, çoğu insan düşünmekten kaçınmanın yollarını arayarak yaşamlarını harcayıp durur. İnsan, her ne yapıyor olursa olsun, kolay yolu seçme eğilimindedir; insanın doğası böyledir. Doğa ve içgüdü insanların çoğuna hükmeder. Aklınızın her zaman zafer kazanma peşinde koştuğundan emin olun.

"İlk karşılaştığımız andan beri, yaşamım boyunca ışığıyla çevremi aydınlatmaya çalıştığım bilgelik incisini size vermek istedim. Bu belgede benim ruhsal varlığımı temsil eden birkaç düşünceyi bulacaksınız. Bunları olabildiğince çok sayıda insana aktarmak için elinizden geleni yapmanızı istiyorum. Bu insanların sayısı ne kadar çok olursa yaşamım o kadar fazla değer kazanacaktır. İnsanlara karşılaşmamızı ve öğrendiğiniz sırrı anlatın. Ama daha önce, biraz alıştırma yapmalısınız. Hiç denenmemiş ve sınanmamış bir yöntemin hiç değeri yoktur. Altı yıl içersinde milyoner olacaksınız. Aynı zamanda, insanlara benim öğretilerimi aktarmak ve karşılaşmamızı anlatmak için gerekli adımları atacak kadar özgür olacaksınız.

"Ayrılık zamanı geldi çattı. Güllerim uzun zamandan beri bekliyor."

Yoğun bir şekilde duygulanmış olmasına rağmen, genç adam zarfın içersinde başka bir şey daha olduğunu gördü. Kolay Milyoner'in vasiyetiydi bu. Ayrı bir zarfa konmuş, gül şeklinde büyük kırmızı bir balmumu lekesi ile mühürlenerek kapatılmıştı. Genç adam mührü dikkatli bir şekilde koparak zarfı açtı ve belgeyi çıkardı. Bir kaç sayfalık bir şeydi.

Bu olağanüstü belge el yazısı büyük klasik harflerle yazılmıştı. Genç adam, vasiyeti incelemeye başlayalı ancak birkaç dakika olduğunu sanmasına karşın, sonunda tam bir saattir onunla meşgul olduğunu fark etti.

Okumayı bitirdiği zaman, doğal olarak gitmek ve milyonere ona bu kadar değerli armağanlar verdiği için teşekkür etmek istedi. Derhal yemek odasına geri döndü. Orada kimseler yoktu. Uşağa seslendi. Yanıt yoktu. Fırtınadan sonra güneş tekrar parladığı için,

bir an milyonerin güllerine geri döndüğünü düşündü. Haklıydı, ancak yaşlı adam onlara çok ayrı bir nedenle kavuşmak üzere dönmüştü.

Genç adam bahçeye çıktı ve milyonere seslendi. Birden onu gördü. Yaşlı adam garip bir şekilde, yolun tam üzerinde bir gül fidanının dibinde yatıyordu. Elinde taşıdığı şamdan da yere düşmüştü ve bir mum hâlâ yanıyordu, diğerleri tamamen sönmüştü. Başlangıçta genç adam milyonerin uyuduğunu düşündü, olur olmaz yerlerde kestirmeyi seviyor olabilirdi, zaten garip bir adamdı. Fakat yaklaştıkça bir sorunun varlığını daha belirgin bir şekilde hissetmeye başladı, durum sandığından çok daha ciddiydi.

Sonunda milyonerin yanına geldiğinde korkusu gerçekleşti. Yaşlı adam bileklerine kadar uzanan beyaz bir elbise giymişti. Elleri göğsünün üzerinde birleşmişti ve içinde bir tek bir gül tutuyordu. Yüzünde ne bir sıkıntı ne de bir ıstırap izi vardı. Her şey çok açıktı, genç adam kuşkusunda haklıydı, ölmüştü. Yere diz çöküp, kulağını yaşlı adamın ağzına koyarak bunu kesin olarak anladı. Yüz ifadesi son derece mutlu olmasına rağmen artık nefes almıyordu.

"Ne kadar da garip bir ölüm!" diye söylendi genç adam. Milyoner bu dünyayı bırakacağı zamanı tam olarak biliyordu. Kim bilir, belki de sadece kendisinin bildiği bir araç vasıtasıyla tam ayrılış zamanını kendisi seçmişti? Genç adam bunu asla bilemeyecekti. Milyoner sırlarını da birlikte götürmüştü.

Genç adam, sonra kendisi için de ayrılma vaktinin geldiğini hissetti. Burada yapacak pek fazla bir şey kalmamıştı. Tam gitmeden önce, milyonerin gülünü bir anı olarak alabileceğini düşündü. Sessizce yatan bedenin üzerine eğildi ve elini açtı. Güle dokundu, ancak birden fikrini değiştirerek elini çekti. Bu şekilde hareket ettiği takdirde milyonerin anısını çalmış olacağını hissetti. Bu gül ona aitti. O, onun son dostuydu. Genç adam ayağa kalktı, şamdanın orta deliğine yerleştirilmiş mumun hâlâ garip bir şekilde yandığını fark etti. Birden gözleri doldu. Milyoneri uzun zamandır tanımıyordu, ancak sanki babasıymışçasına ona derinden bağlanmıştı.

Sonra, orada ve o anda milyonere asla ihanet etmeyeceğine kendi kendine yemin etti. Onun öğretilerini elinden geldiği kadar yayacaktı. Yemini biter bitmez, şamdandaki son mum da söndü.

Genç adam, milyonerin son arzusunu ve vasiyetini göğsüne bastırarak oradan ayrıldı.

Ertesi gün, milyonerin kitaplığı onun evine taşındı. Çok kitap vardı, evinde diğer eşyalara neredeyse hiç yer kalmamıştı. Genç adam, hemen bir açmazla karşı karşıya kalmıştı: ya başka yere taşınacak ya da kitapların bazılarından kurtulacaktı. Taşınmayı tercih etti. Bunu iç rahatlığıyla yaptı. Hem zaten bu, önünde uzanan yeni hayatın işareti değil miydi?

KAPANIŞ

MİLYONERİN öngördüğü gibi, genç adam termin zamanı olan altıncı yılın sonunda ilk milyonunu kazandı. Böylece sözünü tutmuş oldu. Kolay Milyoner ile karşılaşmasını ve onun öğrettiği felsefeyi anlatmak için, bir ayını bunları yazmaya ayırdı.